

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419202362
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1419202362.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Nadeždy Wallnerovej a členov senátu: JUDr. Michaely Královej a JUDr. Ivany Jahnovej v právnej veci žalobkyne: V. Š., D.. XX.XX.XXXX, H. N.: X.. N. Č.. XXXX/XX, XXX XX N., právne zastúpená: JUDr. PhDr. Eva Kerekešová, advokátka, so sídlom: ul. Tobrucká č. 7, 811 02 Bratislava, advokát určený pre doručovanie: Advokátska kancelária JUDr. Daniel Urban, s.r.o., so sídlom ul. Uhrova č. 18, 831 01 Bratislava, IČO: 47 254 173, proti žalovanému: O. Š., D.. XX.XX.XXXX, H. N.: X.. N. Č.. XXXX/XX, XXX XX N., korešpondenčná adresa: X.. S. Č.. X, XXX XX N., právne zastúpený: JUDr. Ivana Zmeková, advokátka, so sídlom: ul. Zámocká č. 18, 811 01 Bratislava, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 08.03.2022, č. k. 7C/31/2019-565, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 08.03.2022, č. k. 7C/31/2019-565, p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Bývalý Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 08.03.2022, č. k. 7C/31/2019-565 rozhodol, že vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že z vecí patriacich do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov, súd do výlučného vlastníctva žalovaného z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu prikazuje nehnuteľnosť zapísanú Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, okres Bratislava IV, obec: BA - m.č. U., G..Ú.. U., na U. Č.. XXXX ako: byt č. XX, ktorý sa nachádza na X. A. bytového domu na N. ulici, číslo vchodu N. XX, súpisné číslo stavby XXXX, ktorý sa nachádza na pozemkoch registra ". G., číslo parcely XXX- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 155 m² a parcela číslo XXX- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 157 m², zapísaných na LV číslo XXXX k.ú. U., spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a príslušenstve o veľkosti 4300/179456, ktoré sa nachádzajú v okrese Bratislava IV, obec Bratislava - U., v katastrálnom území U., zapísanú na liste vlastníctva č. XXXX, spoluvlastnícky podiel na pozemkoch - parcela registra "., parcelné číslo XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 155m² a parcelné číslo XXX- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 157 m² o veľkosti 4300/179456, v hodnote 90.000,- eur. Vo výroku II. rozsudku uložil súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni finančné vyrovnanie v sume 25.864,72 eur z hodnoty majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku III. rozhodol o trovách konania tak, že žiadnej zo strán sporu súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. V rámci odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 30.07.2019, sa žalobkyňa domáhala vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak, že žiadala z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného:

prikázať do výlučného vlastníctva žalobkyne :

- nehnuteľnosť: byt č. XX, ktorý sa nachádza na X.poschodí bytového domu na N. ulici, číslo vchodu N. XX, súpisné číslo stavby XXXX a ktorý sa nachádza na pozemkoch registra Y. G., číslo parcely XXX, XXX a spoluvlastnícky podiel o veľkosti 4300/179456 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, ktoré sa nachádzajú v okrese Bratislava IV, obec Bratislava - U., v katastrálnom území U., na liste vlastníctva Č.. XXXX,

- žalobkyňa sa stáva výlučným dlžníkom z úverového vzťahu: Úverová zmluva č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 08.04.2011, uzavretá so Všeobecnou úverovou bankou a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155,

prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného :

- Pohľadávku vo výške 49.548,56 eur voči spoločnosti SUN a.s. so sídlom Viedenská cesta č. 7, 851 01 Bratislava, IČO: 35761733 s tým, že

- žalovaný sa zaväzuje zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielov sumu 23.047,03,-eur v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žiadala priznať náhradu trov konania 100%.

3. Alternatívne žalobkyňa navrhla, aby súd vysporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že prikáže z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného: - do podielového spoluvlastníctva o výške spoluvlastníckych podielov 1/2 pre žalobkyňu a 1/2 pre žalovaného :

-nehnuteľnosť byt č. XX, ktorý sa nachádza na X.poschodí bytového domu na N. ulici, číslo vchodu N. XX, súpisné číslo stavby XXXX a ktorý sa nachádza na pozemkoch registra Y. G., číslo parcely XXX, XXX a spoluvlastnícky podiel o veľkosti 4300/179456 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, ktoré sa nachádzajú v okrese Bratislava IV, obec Bratislava - U., v katastrálnom území U., na liste vlastníctva č. XXXX,

- žalobkyňa a žalovaný sa stanú spoludlžníkmi z úverového vzťahu, každý v pomere 1/2 : Úverová zmluva č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 08.04.2011, uzavretá so všeobecnou úverovou bankou a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155,

-prikáže do podielového spoluvlastníctva o výške spoluvlastníckych podielov 1/2 pre žalobkyňu a 1/2 pre žalovaného

-nehnuteľnosť: rodinný dom neevidovaný na liste vlastníctva, ktorý je postavený na pozemku v katastrálnom území N., parcelu registra ".", parcelné číslo XXXX/XXX, o výmere 490m², druh pozemku orná pôda, zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Senec, katastrálny odbor, -pohľadávku vo výške 49 548,56,-eur voči spoločnosti SUN a.s. so sídlom Viedenská cesta č. 7, 851 01 Bratislava, IČO: 35761733 s tým, že:

žalovaný sa zaväzuje zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielov sumu 23.047,03,-eur v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žiadala priznať náhradu trov konania 100%.

4. Žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že strany sporu uzatvorili manželstvo dňa 03.07.1993, toto bolo rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P/196/2017-34 zo dňa 26.06.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.08.2018, rozvedené. Počas existencie manželstva strán sporu a trvania ich BSM nadobudli strany sporu aktíva a pasíva, ktoré sú predmetom vysporiadania, a medzi ktoré patria predovšetkým:

a) 1-izbový byt na ul. N.,

b) nesplatená časť úveru vo výške 18.821,81 ,-eur ako spoločný záväzok voči Všeobecnej úverovej banke, a.s

c) vysporiadanie ohľadom sumy 52.778,33 eur (1.590.000 Sk) ako kúpnej ceny za byt na ulici C. S. N., ktorú žalovaný minul mimo rámec BSM,

d) vysporiadanie ohľadom sumy 14.945,36 eur ako sumy, ktorú žalovaný minul mimo rámec BSM (stavebné práce a materiál použité na stavbu rodinného domu),

e) vysporiadanie ohľadom sumy 49.548,56 eur (1.492.700 Sk) ako sumy, ktorú žalovaný minul mimo rámec BSM (pôžička zo dňa 07.08.1999).

5. Žalobkyňa uviedla, že byt č. XX, ktorý sa nachádza na X. poschodí bytového domu na N.Š. ulici, číslo vchodu N. XX, súpisné číslo stavby XXXX, ktorý sa nachádza na pozemkoch registra Y. G., číslo parcely XXX, XXX a spoluvlastnícky podiel o veľkosti 4300/179456 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, ktoré sa nachádzajú v okrese Bratislava IV, obec Bratislava - U., v katastrálnom území U., na liste vlastníctva č. XXXX, má hodnotu približne 90.000,-eur. Žalobkyňa navrhla, aby

byt bol prikázaný do jej výlučného vlastníctva. Navrhovaný spôsob vysporiadania BSM ohľadom bytu zohľadňuje skutočnosť, že so žalobkyňou býva jej syn F., D.. XX.XX.XXXX a napriek tomu, že byt patrí do BSM strán sporu, tento byt dal žalovaný do prenájmu cudzej osobe, a žalobkyňa sama musí bývať v nájme. Uviedla, že z hľadiska širšieho vysporiadania BSM (judikát R 46/1966) strán sporu je potrebné vysporiadať aj spoločný záväzok strán sporu voči Všeobecnej úverovej banke, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155, ktorý vznikol na základe Úverovej zmluvy č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 08.04.2011. Na základe Úveru poskytla Banka stranám sporu sumu vo výške 40.000,- eur a poskytnuté prostriedky z Úveru boli použité stranami sporu na kúpu Bytu. Podľa potvrdenia Banky o zostatku úveru zo dňa 10.04.2019 je nesplatená časť úveru vo výške 17.554,06 eur. Podľa amortizačnej tabuľky Banky zo dňa 09.04.2019 je suma, ktorú je potrebné splatiť Banke spolu suma vo výške 18.821,81 eur ako sumár jednotlivých splátok do konca splatnosti Úveru. Rozdiel medzi týmito sumami predstavuje sumu 1.267,75 eur. Úver je zabezpečený záložným právom k Bytu (patriaci do BSM), a to na základe Zmluvy o zriadení záložného práva, farcha zapísaná pod S.-XXXX/XX, vklad povolený dňa 29.04.2011. Na základe uvedeného žalobkyňa navrhla, aby dlh z Úveru voči Banke prevzala žalobkyňa, vzhľadom na to, že Úver bol poskytnutý na kúpu bytu, ktorý žalobkyňa navrhuje prikázať do jej výlučného vlastníctva, a ktorý je súčasne aj zabezpečený záložným právom v prospech Banky. Pokiaľ ide o výšku dlhu z Úveru, v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ako aj v zmysle citovaných judikátov, vysporiadať je potrebné nielen samotnú splatnú časť dlhov vrátane úrokov odo dňa zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov do dňa rozhodnutia, ale aj ich príslušenstvo, teda úroky, ktoré k dlhom prirastú až v budúcnosti. Z predloženej amortizačnej tabuľky Banky vyplýva, že výška dlhu vrátane jeho príslušenstva ku dňu konečnej splatnosti Úveru v budúcnosti je suma vo výške 18.821,81 eur, na ktorej sa má podieľať aj žalovaný, a ktorú je potrebné v takej výške zarátať do masy BSM. Žalovaná ďalej uviedla, že na základe Dohody o prevode členských práv a povinností člena SBD zo dňa 09.05.1994 nadobudli strany sporu ako manželia členské práva k družstevnému bytu č. XXX na X. podlaží bytového domu na C. X. Č.. XX v Bratislave a súčasne stranám sporu vznikol spoločný nájom družstevného Bytu C.. V zmysle § 703 Občianskeho zákonníka, ak sa za trvania manželstva manželia alebo jeden z nich stanú nájomcami bytu, vznikne spoločný nájom bytu manželmi (ods. 1). Ak vznikne len jednému z manželov za trvania manželstva právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu, vznikne so spoločným nájmom bytu manželmi aj spoločné členstvo manželov v družstve; z tohto členstva sú obaja manželia oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne. Na základe Dohody o prevode členských práv a povinností zo dňa 09.02.2006 žalovaný previedol členské práva a povinnosti na tretiu osobu, a to za cenu 1.590.000 Sk (52.778,33 eur), pričom časť sumy vo výške 50.000 Sk bola zložená v hotovosti v realitnej kancelárii dňa 19.01.2006 ako záloha a zvyšok ceny vo výške 1.540.000 Sk bola poukázaná na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., ako to vyplýva aj z čl. III Dohody o prevode členských práv a povinností zo dňa 09.02.2006. Vzhľadom na to, že k prevodu členských práv a povinností k bytu C. došlo počas trvania manželstva, cena za ich prevod patrí do BSM strán sporu. Žalobkyňa nevie, ako presne naložil žalovaný so sumou za prevod členských práv a povinností k bytu C., ale krátko po ich prevode žalovaný prostredníctvom svojej matky kúpil pozemok v katastrálnom území N., parcelu registra "Y. parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 490m2 druh pozemku orná pôda (Pozemok N.Á.). Z listu vlastníctva č. XXXX je možné vidieť, že vklad vlastníckeho práva pod číslom konania S.-XXX/XXXX bol povolený dňa 09.06.2006, teda štyri mesiace po prevode členských práv a povinností k bytu C.. Žalobkyňa je presvedčená o tom, že žalovaný použil kúpnu cenu za predaj bytu C. na kúpu Pozemku N., aj keď zápis vlastníckeho práva svedčí matke žalovaného. Svedčí o tom fakt, že vklad vlastníckeho práva k Pozemku N. bol zapísaný presne štyri mesiace po predaji bytu C.. Ťažko možno uveriť tomu, že matka žalovaného mala sama k dispozícii sumu na kúpu Pozemku N., keď len rok dozadu kúpila pozemok v obci C. S., ako to vyplýva aj z listu vlastníctva č. XX vedenom Okresným úradom Senec, katastrálny odbor pre katastrálne územie C. S. (Pozemok C. S.), z ktorého vyplýva, že matka žalovaného kúpila tento pozemok 01.08.2005. Matka žalovaného na Pozemku C. S. medziasom postavila spolu so svojim druhým synom O. Š. rodinný dom, ktorý má dva samostatné vchody, a v ktorom matka žalovaného aj skutočne býva. Na Pozemku N. začal žalovaný stavať rodinný dom a na tejto stavbe výrazne pomáhala aj žalobkyňa, spolu s deťmi. Žalovaný neustále žalobkyňu presviedčal a ubezpečoval, že rodinný dom sa stavia pre nich a ich deti. Žalobkyňa ani na okamih nepochybovala, že by tento rodinný dom mohol byť vo vlastníctve niekoho iného ako v ich vlastníctve, a to napriek tomu, že neskôr zistila, že Pozemok N. je napísaný na matku žalovaného. Rodinný dom na Pozemku N. stojí už ako hotový a obývatelný viac ako sedem rokov a ešte stále nie je skolaudovaný a teda nie je ani zapísaný na liste vlastníctva. Žalobkyňa je presvedčená, že na kúpu Pozemku N. a stavbu rodinného domu na ňom boli použité peniaze patriace do BSM a najmä peniaze z predaja bytu C.. Vzhľadom na to, že žalobkyňa nemá vedomosť o tom, že by žalovaný použil

peniaze v sume 1.590.000 Sk (52.778,33 eur) za prevod členských práv a povinností k bytu C. na účel nadobudnutia alebo udržania majetku v BSM, žalobkyňa má za to, že ich žalovaný použil pre svoju vlastnú spotrebu alebo na svoj ostatný majetok (§ 150 druhá veta Občianskeho zákonníka) a táto suma vo výške 1.590.000 Sk (52.778,33 eur) sa má zaradiť do BSM a je potrebné ju vyporiadať. Alternatívne žalobkyňa navrhuje do masy BSM zahrnúť aj Pozemok N. a rodinný dom, ktorý je na ňom postavený. V nadväznosti na tvrdenia uvedené o stavbe rodinného domu žalobkyňa disponuje dôkazmi, že žalovaný použil počas trvania ich manželstva spoločné peniaze na stavbu rodinného domu v N., teda ich použil mimo rámec BSM. O tom, že žalovaný použil peniaze mimo rámec BSM podľa žalobkyne svedčí Zmluva o dielo zo dňa 03.11.2009, ktorú žalovaný uzavrel so spoločnosťou THERMOPOOL GALANTA, Ul. 29. Augusta č. 16, 924 00 Galanta, ktorej predmetom bola dodávka a montáž podlahového vykurovania v RD O. Š. o výmere plochy podľa cenovej ponuky zo dňa 12.10.2009, cca 147 m². Podľa tejto zmluvy bola cena za dielo vo výške 7.308,66 eur, z ktorej žalovaný preukázateľne zaplatil spol. THERMOPOOL GALANTA sumu vo výške 6.975 eur, ako to vyplýva z príjmových pokladničných blokov (PPD): zo dňa 04.11.2009 na sumu 3 800,-eur ako záloha za podlahové vykurovanie a zo dňa 11.11.2009 na sumu 3.175 eur ako doplatok za podlahové vykurovanie a vodovod, spolu suma 6. 975 eur. Dodanie diela potvrdzuje aj preberací protokol podpísaný žalovaným. Ďalšie položky, ktoré žalovaný uhradil zo spoločného majetku strán sporu predstavuje suma spolu 7.970,36 eur, ktorá svedčí o tom, že stavba domu bola financovaná z peňazí patriacich do BSM strán sporu. Žalovaný uhradil spoločnosti JJJ STAV-BUILD, s.r.o., so sídlom Čsl. Tankistov 1/A, 841 06 Bratislava, stredisko: Čierna Voda, nasledovné faktúry, ktoré slúžili na nákup materiálov a služieb súvisiacich so stavbou rodinného domu: a) sumu 6. 141,73 eur (185.025,70 Sk) uhradil žalovaný za faktúru č. XXXXXX vystavenú dňa 02.10.2008, b) sumu 1.528,16 eur (46 037,30 Sk) uhradil žalovaný za faktúru č. XXXXXX vystavenú dňa 11.10.2008, c) sumu 240,39 eur (7.241,90 Sk) uhradil žalovaný za faktúru č. XXXXXX vystavenú dňa 11.11.2008, d) sumu 60,08 eur (1 809,97 Sk) uhradil žalovaný za faktúru č. XXXXXX vystavenú dňa 05.09.2009. Spolu tak žalovaný minul minimálne sumu 14. 945,36 eur zo spoločných peňazí patriacich do BSM strán sporu, pričom polovicu tejto sumy, t.j. sumu 7.472,68 eur, je potrebné pripočítať žalobkyňi. Ďalej žalobkyňa uviedla, že na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 07.08.1999 odovzdal žalovaný spoločnosti SUN a. s., so sídlom Viedenská cesta č. 7, 851 01 Bratislava, IČO: 35761733, sumu 1.492.700 Sk (49.548,56 eur), čím žalovanému vznikla pohľadávka voči spoločnosti SUN a. s., so sídlom Viedenská cesta č. 7, 851 01 Bratislava, IČO: 35761733 vo výške 49.548,56 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný poskytol peniaze patriace do BSM strán sporu spoločnosti SUN a.s., žalovaný použil túto sumu bez toho, aby o tom žalobkyňa vedela, a použil ich tak mimo rámec BSM. Na základe hore uvedených skutkových tvrdení, ako aj zásad na vysporiadanie BSM, uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka a opierajúc sa o vyššie uvedenú judikatúru, zohľadňujúc návrh žalobkyne na prikázanie do výlučného vlastníctva žalobkyne byt N. a prevzatia spoločného záväzku voči VÚB, je rozdiel tejto aktívnej a pasívnej časti majetku patriaceho do BSM suma vo výške je 35.589,10 eur. Žalobkyňa uviedla, že hodnota aktív je 90.000,-eur, hodnota pasív je 18. 821,81 eur, čistá hodnota masy BSM je 71.178,19 eur. Suma na vyplatenie žalovanému je 35 589,10 eur (71.178,19 : 2). Od sumy určenej žalovanému na vyplatenie z čistej hodnoty masy BSM je potrebné podľa žalobkyne odpočítať sumu 26.389,17 eur ako polovicu sumy, ktorú žalovaný minul mimo rámca BSM (polovica sumy 52.778,33 eur ako kúpna cena za byt C.), odpočítať sumu 7.472,68 eur ako polovicu sumy, ktorú žalovaný minul mimo rámca BSM (polovica sumy 14.945,36 eur ako cena za stavebný materiál), odpočítať sumu 24.774,28 eur ako polovicu sumy, ktorú žalovaný minul mimo rámca BSM (polovica sumy 49.548,56 eur ako sumy poskytnutej pôžičky), spolu 58.636,13 eur, ktorú je potrebné odpočítať od sumy určenej na vyplatenie žalovanému z čistej hodnoty masy BSM, čo však dá záporný výsledok a je to teda opačne, že naopak žalovaný je povinný vyplatiť žalobkyňi sumu vo výške 23.047,03 eur na vyrovnanie podielov. Vzhľadom na to, že žalobkyňa bola presvedčená, že do masy BSM patrí aj dom postavený na pozemku N., navrhla, aby tento dom bol prikázaný do podielového spoluvlastníctva strán sporu. V takom prípade by žalobkyňa netrvala na tom, aby jej bola vyplatená polovica súm z titulu kúpnej ceny za predaj bytu C. (polovica zo sumy 52.778,33 eur) a z titulu stavebných prác a materiálov použitých na stavbu rodinného domu na Pozemku N. (polovica zo sumy 7.035,08 eur). Žalobkyňa navrhla, aby v podielovom spoluvlastníctve strán sporu bol aj byt N. a aby strany sporu obaja spoločne boli dlžníkmi z Úverovej zmluvy č. XXX/XXXXXX/XX- XXX/XXX zo dňa 08.04.2011.

6. V rámci odôvodnenia súd prvej inštancie ďalej uviedol vyjadrenie žalovaného k žalobe. Žalovaný žiadal, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo tak, že mu prikáže do výlučného vlastníctva nehnuteľnosť byt č. XX, ktorý sa nachádza na X. poschodí bytového domu na N. ulici, číslo vchodu N.P. XX, súpisné číslo stavby XXXX, a ktorý sa nachádza na pozemkoch registra Y. G., číslo parcely XXX, XXX a spoluvlastnícky podiel o veľkosti XXXX/XXXXXX na spoločných častiach a spoločných

zariadeniach domu, ktoré sa nachádzajú v okrese Bratislava IV, obec Bratislava - U., v katastrálnom území U., na liste vlastníctva č. XXXX, s tým že žalovaný sa stane výlučným dlžníkom z úverového vzťahu : Úverová zmluva č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 08.04.2011, uzavretá so všeobecnou úverovou bankou a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155, prevezme zostatok záväzku z úveru vo výške ku dňu vyporiadania. Alternatívne navrhol prikázať do výlučného vlastníctva žalobkyne nehnuteľnosť: byt č. XX, ktorý sa nachádza na X. poschodí bytového domu na N. ulici, číslo vchodu N.P. XX, súpisné číslo stavby XXXX, ktorý sa nachádza na pozemkoch registra Y. G., číslo parcely XXX, XXX a spoluvlastnícky podiel o veľkosti 4300/179456 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, ktoré sa nachádzajú v okrese Bratislava IV, obec Bratislava - U., v katastrálnom území U., na liste vlastníctva č. XXXX, ďalej, že žalobkyňa sa stane výlučným dlžníkom z úverového vzťahu Úverová zmluva č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 08.04.2011, uzavretá so Všeobecnou úverovou bankou a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155, a prevezme zostatok záväzku z úveru vo výške ku dňu vyporiadania. Pri určení výšky vyrovnacieho podielu navrhol, aby súd prihliadol na sumu 18. 850,-eur, ktorú žalovaný použil na úhradu prvej časti kúpnej ceny na byt na N.P. ulici v N., a ktorá predstavuje dlh žalovaného voči jeho matke, sumu splátok hypotekárneho úveru zrealizovaných od zániku BSM od 02.08.2018 do dňa vyporiadania, pričom obe sumy navrhol zohľadniť v prospech žalovaného, ktorému sa musí vrátiť to, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok patriaci do BSM. Žalovaný potvrdil, že je pravdou, že žalobkyňa a žalovaný nadobudli za trvania manželstva 1 - izbový byt nachádzajúci sa na N. ul., k. ú.: U., ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX. Predmetný byt kúpili žalobkyňa a žalovaný v roku 2011 za kúpnu cenu v celkovej výške 58.850,- eur, ktorá pozostávala zo sumy 18.850,- eur, ktorá bola zaplatená ku dňu podpisu zmluvy a 40.000,- eur, ktorá bola hradená prostredníctvom hypotekárneho úveru poskytnutého žalobkyňou a žalovanému VÚB bankou, a.s. Sumu 18.850,- eur zaplatila priamo predávajúcemu (na základe dohody so žalovaným) matka žalovaného, pani D. Ď., D.. XX.XX.XXXX, ktorá túto sumu (18.850,- eur) žalovanému (svojmu synovi) požičala. Žalovaný sa so svojou matkou dohodol tak, že požičanú sumu jej vráti po splatení hypotekárneho úveru (keďže ho dovtedy nechcela zaťažovať ďalšími splátkami). Predmetný byt bol nadobudnutý na základe Zmluvy o budúcej zmluve o prevode vlastníctva bytu uzavretej dňa 28.03.2011 medzi žalobkyňou a žalovaným ako budúcimi kupujúcimi a pánom M. M., D.. XX.XX.XXXX ako budúcim predávajúcim. Následne bola uzavretá kúpna zmluva, pričom vklad vlastníckeho práva bol povolený pod č. S.-XXXX/XX zo dňa 23. 05. 2011. Kúpna cena za predaj bytu bola medzi zmluvnými stranami dojednaná v nižšej sume, a to z dôvodu, že predávajúci pán M. M., zostal naďalej v predmetnom byte na N., na základe dohody so žalobkyňou a žalovaným, bývať, a to aj po uzavretí kúpnej zmluvy, s tým, že si bude hradiť len náklady spojené s užívaním bytu. Užívanie bytu bolo dohodnuté na dobu 10 rokov odo dňa podpisu dohody, teda stále trvá. Pre prípad ukončenia užívania bytu zo strany žalobkyne a žalovaného pred uplynutím tejto doby bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 25.000,- eur. V prípade, ak by žalobkyňa uvedenú skutočnosť popierala, žalovaný navrhol výsluch svedka M. M., Všetky vyššie uvedené právne úkony, t.j. zmluvu o budúcej zmluve o prevode vlastníctva bytu, kúpnu zmluvu, ako aj dohodu o užívaní bytu, podpisovala aj žalobkyňa, nielen žalobca, z dôvodu ktorého je zrejmé, že tvrdenia žalobkyne o tom, že žalovaný dal byt do prenájmu cudzej osobe a žalobkyňa musí bývať v nájme, sú zavádzajúce, účelové a absurdné. Vo vzťahu k bytu na N. ulici, žalobkyňa navrhla jeho prikázanie do jej výlučného vlastníctva, pričom má za to, že hodnota bytu predstavuje sumu 90.000,-eur. Ohľadom vyporiadania bytu na N. ulici v N. žalovaný žiadal, aby tento bol prikázaný do jeho výlučného vlastníctva (aj vzhľadom na skutočnosť, že tento byt je aktuálne stále viazaný na dohodu o užívaní). Žalovaný zároveň žiadal, aby mu bola z BSM vrátená suma vo výške 18 850 ,-eur, ktorá bola použitá na úhradu časti kúpnej ceny bytu a ktorá predstavuje dlh žalovaného voči jeho matke. Ako už bolo uvedené vyššie, časť kúpnej ceny vo výške 40.000,- eur na kúpu bytu na N. ulici v N. bola hradená z úveru, ktorý žalobkyňa a žalovanému poskytla VÚB banka, a.s. Ku dňu právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva, t.j. ku dňu 02. 08. 2018 predstavoval zostatok úveru sumu, ktorú súdu žalovaný oznámi dodatočne, nakoľko čaká na potvrdenie od banky. Žalovaný od zániku BSM, t.j. odo dňa 02. 08. 2018 uhrádzal splátky úveru, pričom je tomu tak až do súčasnosti. Vzhľadom na to žalovaný žiadal, aby bola táto skutočnosť v rámci vyporiadania BSM žalobkyne a žalovaného v zmysle ust. § 150 Občianskeho zákonníka zohľadnená. Žalovaný žiadal, aby prevzatie zostatku z úveru v aktuálnej výške ku dňu vyporiadania bolo uložené tej strane sporu, ktorej bude prikázaný do výlučného vlastníctva byt na N. ulici v N.. Žalovaný zároveň žiadal, aby mu z BSM bola vrátená suma, ktorú zo svojho uhradil na splátky hypotekárneho úveru, a to vo výške ku dňu vyporiadania, resp. aby mu žalovaná vrátila z týchto uhradených splátok. Žalobkyňa tvrdí, že na základe Dohody o prevode členských práv a povinností člena SBD zo dňa 09.05.1994 mali nadobudnúť strany sporu (ako manželia) členské práva k družstevnému bytu č. XXX, na X. posch. bytového domu na C. ul. č. XX v N. a zároveň im mal podľa tvrdení žalobkyne vzniknúť spoločný nájom

družstevného bytu. Uvedené tvrdenia žalobkyne podľa žalovaného nie sú pravdivé, a to z nasledovných dôvodov. Žalobkyňa a ani žalovaný sa nikdy nestali členmi Stavebného bytového družstva Bratislava IV, so sídlom Polianky č. 9, 844 37 Bratislava. Členom tohto družstva bol vždy výlučne otec žalovaného - pán O. Š., D. XX.XX.XXXX, ktorý sa stal členom družstva na základe rozhodnutia predmetného družstva, a tým zároveň nadobudol aj členský podiel v tomto bytovom družstve. Členský podiel bol pre otca žalovaného časťou odplaty za prevod nehnuteľností -rodinného domu s pozemkami v katastrálnom území S. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 12. 05.1992. Prijatie za člena družstva bolo otcovi žalovaného oznámené Oznámením o prijatí za člena zo dňa 15.02.1993, pričom otcovi žalovaného bolo pridelené členské číslo XX XXX. Otec žalovaného zároveň zaplatil aj členský vklad. Potvrdil, že vychádzajúc zo žalobkyňou predloženého potvrdenia o pridelení bytu zo dňa 10.05.1994 by sa mohlo zdať, že byt bol pridelený žalovanému, keďže je v rozhodnutí uvedený žalovaný. K uvedenej nezrovnalosti však došlo výlučne z dôvodu administratívnej chyby na strane bytového družstva. Z predmetného rozhodnutia nepochybne vyplýva, že byt bol pridelený členovi družstva s členským číslom XX XXX (ktoré bolo pridelené otcovi žalovaného), a preto o vlastníctve členského podielu (členských práv a povinností) nebol nikdy spor, v rozhodnutí o pridelení bytu došlo ku chybe, žalovaný a jeho otec to neriešili, nakoľko sa chceli vyhnúť administratívnym úkonom smerujúcim k odstráneniu tejto chyby, a to o to viac, že predmetný byt na C.j ul. užíval žalovaný so svojou manželkou (žalobkyňou) a synom, na základe dohody s otcom žalovaného, už od augusta 1993. Zrejme aj z tohto dôvodu boli na dohodách, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa (Dohoda o prevode o prevode členských práv a povinností člena SBD zo dňa 09. 05. 1994, Dohoda o výmene bytu a prevode členských práv a povinností zo dňa 10. 05. 1994), uvedené údaje žalobkyne a žalovaného, ako aj ich syna, pričom žalovaný bol následne uvedený aj v dohode o pridelení bytu. Na všetkých týchto dokumentoch ale bolo jasne uvedené členské číslo, na ktoré sa toto pridelenie vzťahovalo, a to číslo XX XXX (ktoré patrilo otcovi žalovaného a nie žalovanému). Navyše dohody (a to Dohoda o prevode o prevode členských práv a povinností člena SBD zo dňa 09. 05. 1994, Dohoda o výmene bytu a prevode členských práv a povinností zo dňa 10. 05. 1994) od ktorých žalobkyňa odvodzuje nadobudnutie členských práv a povinností, boli len formálne úkony a nikdy nevyjadrovali reálny stav, čo vyplýva aj z ich samotného znenia. O uvedenom svedčí aj to, že byt na ulici L.. T., ktorý mali žalobkyňa a žalovaný zameniť, nikdy nebol v ich užívaní, v tomto byte nikdy nebývali a nemali k nemu žiadny právny vzťah, pričom byt na C. ulici užívali na základe dohody s otcom žalovaného už od augusta 1993. Rovnako nedošlo ani k žiadnemu finančnému vyrovnaniu v zmysle uvedených dohôd. Prevod členských práv a povinností, a s tým spojený prevod družstevného bytu na C. ulici z manželov - O. G. V. V. G. bol v zmysle uzavretej kúpnej zmluvy zo dňa 12. 05. 1992, zrealizovaný v prospech otca žalovaného, ktorý sa stal členom družstva s členským číslom XX XXX. Vychádzajúc z uvedených skutočností, ako aj dôkazov, nie je možné prijať iný záver ako ten, že žalobkyňa a žalovaný (ako manželia) a ani žalovaný sám sa nikdy nestali a neboli členmi uvedeného bytového družstva, nemali členský podiel v bytovom družstve, a tak im ani byt na C. ulici nemohol byť ako členom družstva pridelený, ako to účelovo a nepravdivo tvrdí žalobkyňa. Následne v súvislosti s bytom na C. ul. žalobkyňa uvádza Dohodu o prevode členských práv a povinností zo dňa 09.02.2006, ktorou malo dôjsť k prevodu členských práv a povinností k bytu zo žalovaného na pani L. G.. Je pravdou, že v predmetnej dohode je uvedený ako prevádzajúci žalovaný. Z čl. I. tejto dohody je však zrejme, že prevádzajúcim bol v skutočnosti člen bytového družstva s číslom XX XXX, teda otec žalovaného a nie žalovaný (keďže tento členom družstva nikdy nebol, ani nemohol prevádzať práva a povinnosti k predmetnému družstevnému bytu). Žalovaný túto dohodu podpísal jedine z dôvodu, že už skôr došlo k administratívnej chybe (čo žalovaný uviedol vyššie), a tak pre uľahčenie situácie uzavrel túto dohodu žalovaný (a nie jeho otec tak, ako tomu malo byť správne, keďže jedine otec žalovaného bol členom družstva). Je zrejme, že cena, za ktorú boli prevedené členské práva a povinnosti k predmetnému družstevnému bytu, patrila otcovi žalovaného, keďže práve (a výlučne) on bol členom družstva. Z uvedeného dôvodu preto žalovaný vrátil finančné prostriedky vo výške 1.540.000,- SKK (51.118,63 eur) svojmu otcovi, tak ako sa s ním dohodol. Aj napriek tomu, že žalobkyňa sú vyššie uvedené skutočnosti dobre známe, žiada, aby bola do BSM vrátená suma predstavujúca cenu za prevod členských práv a povinností k uvedenému družstevnému bytu, t. j. 1.590.000,- SKK (t. j. 52.778,33 eur). Napokon aj keď žalobkyňa sama uvádza, že suma 50.000 SKK bola zložená v realitnej kancelárii v hotovosti dňa 19.01.2006 ako záloha (1.659,70 eur) a suma 1.540.000,-SKK (51.118,63 eur) bola poukázaná na účet podľa dohody zo dňa 09.02.2006, tvrdí, že "cena za ich prevod patrí do BSM strán sporu", žiada vyporiadať sumu 52.778,33 eur (teda sumu 1.590.000 SKK), teda ešte aj tú časť kúpnej ceny, ktorá bola uhradená realitnej kancelárii. Účelové a ničím nepotvrdené sú aj dohady žalobkyne ohľadne kúpy nehnuteľnosti - pozemku v k. ú. N., evidovanom na LV č. XXXX, matkou žalovaného pani D. Ď., ako aj ďalšie tvrdenia, ktoré žalobkyňa uvádza k investíciám (kúpam) zo strany matky žalovaného. Žalovanému

nie je zrejmé, odkiaľ má žalobkyňa informácie o finančnej situácii matky žalovaného, žalovaný považuje takéto tvrdenia za irelevantné a nesúvisiace s predmetom konania, z dôvodu ktorého sa k týmto nebude ani vyjadrovať. Nie je pravdivé ani tvrdenie žalobkyne, že na výstavbe rodinného domu na pozemku v N. sa podieľala aj žalobkyňa s deťmi, či tvrdenie, že žalovaný žalobkyňu neustále presviedčal, že rodinný dom sa stavia pre nich a ich deti. Tvrdenie, že žalobkyňa je presvedčená, že na kúpu pozemku v N. a výstavbu rodinného domu v N., boli použité finančné prostriedky z BSM žalobkyne a žalovaného, ako aj z predaja bytu na C., ostávajú v rovine presvedčenia žalobkyne, nakoľko táto svoje účelové a nepravdivé tvrdenia ničím nepreukázala. Žalobkyňa navrhuje, aby sa suma 52.778,33 eur vyporiadala v rámci vyporiadania BSM žalobkyne a žalovaného, resp. alternatívne navrhuje, aby predmetný pozemok a rodinný dom (oba nachádzajúce sa v N.) bol zahrnutý do masy BSM. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalovaný nemôže súhlasiť s takýmto návrhom žalobkyne, keďže tento nevychádza z reálneho skutkového stavu danej veci, nakoľko žalobkyňou uvádzaná suma 52.778,33 eur nikdy predmetom BSM žalobkyne a žalovaného nebola a preto ani nemôže byť predmetom vyporiadania. Nehnutelnosť vo vlastníctve tretej osoby za danej situácie v žiadnom prípade nemôže byť prikázaná do podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného. K otázke vyporiadania sumy 7.472,68 eur, žalovaný uviedol, že finančné prostriedky, ktoré boli získané z predaja bytu na C., patrili otcovi žalovaného, a preto mu boli aj vrátené. Na výstavbu rodinného domu v N., ktorý je vo vlastníctve matky žalovaného, neboli použité finančné prostriedky patriace do BSM žalobkyne a žalovaného, ako sa to účelovo snaží tvrdiť žalobkyňa. Žalobkyňa v súvislosti s výstavbou rodinného domu v N. a jej financovaním opätovne uvádza, že mali byť použité finančné prostriedky z BSM, pričom predkladá viaceré doklady, ktorými majú byť, podľa jej názoru, jej tvrdenia preukázané. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na to, že spolu s jeho bratom O. Š., D.. XX.XX.XXXX, pomáhali svojej matke s výstavbou rodinného domu v N. na pozemku, ktorý je evidovaný na LV č. XXXX. Aj z uvedeného dôvodu je na niektorých dokumentoch súvisiacich s výstavbou tohto rodinného domu, a to či už ohľadne stavebných prác, kúpy materiálu a pod., uvedený práve žalovaný. Táto skutočnosť, t. j. uvedenie mena žalovaného, resp. jeho telefónneho čísla, na dokladoch, však nepreukazuje tvrdenie žalobkyne, že žalovaný mal použiť na úhradu týchto stavebných prác, kúpu materiálu a pod. (o ktorých predkladá žalobkyňa dôkazy) finančné prostriedky patriace do BSM žalobkyne a žalovaného. Všetky práce, ako aj nákup materiálu na stavbu predmetného rodinného domu boli financované z finančných prostriedkov patriacich rodičom žalovaného (čestné vyhlásenie matky žalovaného, čestné vyhlásenie brata žalovaného, čestné vyhlásenie otca žalovaného). Žalobkyňa zmluvou o dielo zo dňa 03.11.2009, ktorú predkladá spolu s cenovou ponukou zo dňa 12.10.2009 (oba doklady sú vystavené na meno otca žalovaného, pričom je na nich uvedené len telefónne číslo žalovaného), príjmovými pokladničnými dokladmi zo dňa 04.11.2009, zo dňa 11.11.2009 (vystavené na otca žalovaného), či preberacím protokolom (vystaveným na otca žalovaného), svoje tvrdenia o investovaní finančných prostriedkov z BSM do majetku tretej osoby žalovaným nepreukázala. Rovnaký záver je podľa žalovaného potrebné prijať aj vo vzťahu k ďalším listinám predloženým žalobkyňou. Skutočnosť, že boli vystavené nejaké faktúry, na ktorých je uvedené meno a adresa žalovaného, resp. jeho telefónne číslo, resp. realizované iné platby, nepreukazuje, že tieto faktúry (výdavky) žalovaný uhradil z prostriedkov patriacich do BSM žalobkyne a žalovaného tak, ako to tvrdí žalobkyňa. Všetky platby vyplývajúce z vyššie uvedených dokladov na stavbu rodinného domu v N. patriaceho matke žalovaného, boli hradené z prostriedkov, ktoré patrili rodičom žalovaného. Vzhľadom na uvedené sa žalovaný nestotožňuje s tvrdením žalobkyne, že je potrebné vyporiadať sumu 7.472,68,-eur (resp. sumu 14.945,36 eur) v rámci vyporiadania ich BSM. V žalobe žalobkyňa žiadala vyporiadať sumu 49.548,56 eur, ktorú sumu mal žalovaný použiť bez jej súhlasu z prostriedkov patriacich do BSM. V tejto súvislosti žalobkyňa predkladá Zmluvu o pôžičke zo dňa 07.08.1999. Žalovaný k týmto tvrdeniam uviedol, že finančné prostriedky vo výške 1.492.700 SK (t. j. 49.548,56 eur) žalovaný prevzal od svojej matky, ktorá finančné prostriedky matka žalovaného prevzala od svojho otca, pána L. Ď. (starého otca žalovaného). Uvedené finančné prostriedky boli žalovanému odovzdané za účelom investovania v obchodnej spoločnosti SUN a.s. Z uvedeného investovania mali byť získané výnosy (aspoň podľa informácií, ktorými žalovaný v tom čase disponoval). Dohoda starého otca žalovaného a žalovaného znela tak, že uvedené finančné prostriedky vo výške 1.492.700 SKK starému otcovi vráti a výnosy z tohto investovania si žalovaný ponechá. Obchodná spoločnosť SUN, a.s. však skrachovala, a tak sa žalovaný nielenže nedostal k žiadnym výnosom z tohto "investovania", ale dokonca prišiel aj o finančné prostriedky patriace jeho starému otcovi. Vzhľadom na uvedené v čase, kedy boli tieto finančné prostriedky investované žalobkyňa a žalovaný ani nedisponovali takou finančnou hotovosťou (čestné vyhlásenie matky žalovaného).

7. 3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol v odôvodnení rozsudku vyjadrenie žalobkyne, ktorá uviedla, že byt na ul. N.Á. je majetok patriaci do BSM strán sporu, navrhla, aby byt na ul. N. bol prikázaný do jej výlučného vlastníctva z dôvodu, že so žalobkyňou býva teraz v prenajatom byte jej Z. F., D.. XX.XX.XXXX a napriek tomu, že byt patrí do BSM strán sporu, tento dal žalovaný do prenájmu cudzej osobe. Žalobkyňa poprela tvrdenie žalovaného, že podpísala Dohodu o užívaní bytu s pánom M. M., vyslovila, že o nej nemala vedomosť a nepozná text jej písomného znenia. Žalovaný takúto dohodu nepredložil. Žalobkyňa uviedla, že nemá ani vedomosť, že by bola podpísaná Zmluva o budúcej zmluve o prevode vlastníctva bytu, poprela tvrdenie žalovaného, že mu na kúpu bytu na ul. N. požičala peniaze jeho matka a spochybnila Čestné vyhlásenie matky žalovaného, uviedla, že chýba doklad o odovzdaní a skutočnom prijatí takýchto peňazí v prospech žalovaného (príjmový doklad, výpis z účtu, zmluva o pôžičke). Žalovaným predložené Potvrdenie o zaplatení bytu zo dňa 27.03.2011 nie je podľa žalobkyne spôsobilým dôkazom o tom, že matka žalovaného skutočne požičala peniaze žalovanému za účelom kúpy bytu na ul. N.. Pokiaľ ide o nesplatenú časť úveru vo výške 18.821,81 eur ako spoločný záväzok voči Všeobecnej úverovej banke, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155, žalobkyňa navrhla, aby dlh zo spoločného záväzku prevzala žalobkyňa. Žalobkyňa súhlasila s tvrdením žalovaného, aby prevzatie zostatku z úveru v aktuálnej výške ku dňu vyporiadania bolo uložené tej strane sporu, ktorej bude prikázaný do výlučného vlastníctva byt ul. N.. Žalobkyňa nesúhlasila s návrhom žalovaného, aby mu z BSM bola vrátená celá suma splátok úveru vo výške ku dňu vyporiadania, resp. nesúhlasila, aby musela žalovanému vrátiť jednu polovicu z týchto neuhradených splátok. Žalobkyňa tvrdila, že počas trvania manželstva platila tento úver vo výške 240,- eur mesačne, a to počnúc dňom 19.09.2011 až do dňa 21.04.2016, spolu celkom 12 960,- eur, tvrdila, že nebol to len žalovaný, ktorý platil splátky predmetného úveru, ale aj žalobkyňa, ktorú žalovaný nútil, aby mu prispievala na tento úver. Pohyb transakcií bol taký, že žalobkyňa platila mesačne sumu 240,- eur na účet žalovaného a z jeho účtu v banke potom odchádzali splátky úveru (História transakcií na účte žalobkyne). Ohľadom vyporiadania sumy 52.778,33 eur (1 590 000 Sk) ako kúpnej ceny za byt ul. C., ktorú žalovaný minul mimo rámec BSM, a k otázke vzniku členstva družstva otca žalovaného sa nevedela vyjadriť, z dôkazov predložených žalobkyňou, na obidvoch dohodách o nakladaní s členským podielom figuruje jej meno a meno jej bývalého manžela (žalovaného). Na základe Dohody o prevode členských práv a povinností člena SBD zo dňa 09.05.1994 nadobudli strany sporu ako manželia členské práva k družstevnému bytu č. XXX na X. podlaží bytového domu na C. ulici č. XX S. N. (byt ul. C.) a súčasne stranám sporu vznikol spoločný nájom družstevného bytu ul. C.. Poukázala na ust. § 700 ods. 3, § 703 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak vznikne len jednému z manželov za trvania manželstva právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu, vznikne so spoločným nájomom bytu manželmi aj spoločné členstvo manželov v družstve; z tohto členstva sú obaja manželia oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne. Žalovaným predložený dôkaz "Oznámenie o prijatí za člena zo dňa 15.02.1993" ak by sa týkal otca žalovaného (chýba tam dátum narodenia), Dohodu o prevode členských práv a povinností člena SBD zo dňa 09.05.1994 uzatvárali žalovaný a žalobkyňa ako manželia, takže členské práva a povinnosti k bytu C. vznikli im dvom, a nie otcovi žalovaného. Žalobkyňa nepopiera žalovaným predložený dôkaz "Kúpna zmluva zo dňa 12.05.1992", v zmysle ktorej mal otec žalovaného nadobudnúť byt ul. C. ako časť odplaty za predaj jeho rodinného domu v U., avšak otec žalovaného daroval byt ul. C. stranám sporu, ktorí už mali v tom čase spoločného syna H., nešlo len o dohodu o užívaní tohto bytu stranami sporu, ale o plnohodnotný dar žalovanému a žalobkyňi, pričom úmysel darcu darovať byt na ul. C. obidvom manželom je zjavný, nakoľko ich obidvoch nechal zapísať ako nájomcov družstevného nájomného bytu. Na základe uvedeného žalobkyňa dospela k záveru, že keďže sa strany sporu stali v zmysle § 703 ods. 1 Občianskeho zákonníka nájomcami (družstevnému) bytu za trvania manželstva, vznikol im spoločný nájom bytu manželmi a vznikol im v zmysle § 703 ods. 2 Občianskeho zákonníka so spoločným nájomom bytu manželmi aj spoločné členstvo manželov v družstve. Preto keď následne Dohodou o prevode členských práv a povinností zo dňa 09.02.2006 došlo k prevodu členských práv a povinností k bytu na ul. C. na tretiu osobu, a to za cenu 1 590 000 Sk (52 778,33,- eur), a bolo tomu tak počas trvania manželstva, cena za ich prevod patrí do BSM strán sporu (Dohoda o prevode členských práv a povinností člena SBD zo dňa 09.05.1994 - Dohoda o prevode členských práv a povinností zo dňa 09.02.2006). Žalobkyňa poprela tvrdenie žalovaného, že po predaji bytu na ul. C. musel vrátiť peniaze svojmu otcovi, nakoľko sa jej o tom žalovaný nikdy nezmiel, nikdy tieto peniaze otec žalovaného od žalovaného alebo od žalobkyne nežiadal, a preto žalobkyňa spochybnila Čestné vyhlásenie otca žalovaného. Žalobkyňa poprela pravdivosť tvrdení uvedených v žalovaným predloženom Čestnom vyhlásení otca žalovaného aj z toho dôvodu, že obsahuje rozpor so skutočnosťou v tom smere, že v čase kúpy Pozemku N. a stavby rodinného domu na ňom, otec žalovaného už dávno nežil s matkou žalovaného, s ktorou bol už niekoľko rokov rozvedený a súčasne bol ženatý s inou ženou, konkrétne s pani P. Š.G., F. R., s ktorou uzavrel

manželstvo dňa 24.07.1999. Druhé manželstvo otca žalovaného netrvalo dlho, keďže už dňa 21.02.2007 bol právoplatne rozvedený so svojou druhou manželkou P., s ktorou sa rozviedol kvôli svojej známosti so svojou terajšou, v poradí treťou manželkou R. Š., s ktorou žije doteraz a teda ako možno uveriť, že otec žalovaného finančne, alebo akokoľvek inak pomáhal svojej bývalej (prvej) manželke, s ktorou nežil prinajmenšom od 24.07.1999. Absurdné je tvrdenie uvedené v Čestnom vyhlásení otca žalovaného, podľa ktorého bytové družstvo malo "omylom" k dispozícii osobné údaje žalovaného a uviedlo ich "omylom" namiesto osobných údajov otca žalovaného. Vyplýva to aj z Rozhodnutia o pridelení bytu zo dňa 10.05.1994, v ktorom sú uvedené osobné údaje žalovaného, a ktorý aj ako člen družstva byt prevzal, keďže je na ňom uvedený jeho podpis a paradoxne aj rovnaké členské číslo, ako vždy žalovaný uvádza, konkrétne XX XXX (Rozhodnutie o pridelení bytu zo dňa 10.05.1994). Žalobkyňa dospela k presvedčeniu, že peniaze z predaja bytu na ul. C. použil žalovaný na kúpu pozemku N. a stavbu rodinného domu na ňom, teda ich nepoužil na účel nadobudnutia alebo udržania majetku v BSM, a táto suma vo výške 1.590.000 Sk (52 778,33,- eur) sa má zaradiť do BSM a je potrebné ju vyporiadať. Žalobkyňa zotrvala na svojich tvrdeniach ohľadom toho, že na stavbe rodinného domu na pozemku N. výrazne pomáhala aj žalobkyňa, spolu s deťmi. Žalovaný neustále žalobkyňu presviedčal a ubezpečoval, že rodinný dom sa stavia pre nich a ich deti. Žalobkyňa ani na okamih nepochybovala, že by tento rodinný dom mohol byť vo vlastníctve niekoho iného ako v ich vlastníctve, a až neskôr zistila, že pozemok N. je napísaný na matku žalovaného. Vyporiadanie ohľadom sumy 14.945,36 eur ako sumy, ktorú žalovaný minul mimo rámec BSM (stavebné práce a materiál použité na stavbu domu rodinného domu), žalobkyňa poprela pravdivosť tvrdení uvedených v Čestnom vyhlásení otca žalovaného, týkajúce sa nákupu stavebného materiálu, keďže v čase jeho nákupu otec žalovaného už dávno nežil s matkou žalovaného, s ktorou bol už niekoľko rokov rozvedený a súčasne bol ženatý s inou ženou, takže ťažko možno uveriť, že otec žalovaného finančne, alebo akokoľvek inak pomáhal svojej bývalej manželke. Rovnako je absurdné, aby otec žalovaného nakupoval stavebný materiál tak, že na fakturačných a zmluvných údajoch uvedenie síce svoje meno a priezvisko, avšak telefónne číslo už uvedie na svojho syna, teda žalovaného. V čase nákupu stavebného materiálu, ani nikdy predtým, otec žalovaného nemal trvalý alebo akýkoľvek iný pobyt na adrese S. X, N., na tejto adrese mal pobyt žalovaný spolu so žalobkyňou. Adresa S. X, N., je adresou rodinného domu vo vlastníctve matky žalovaného, v ktorom vždy bývala. Čestné vyhlásenie matky žalovaného a Čestné vyhlásenie brata žalovaného, tvrdenia v nich uvedené žalobkyňa poprela ako aj tvrdenia uvedené v týchto čestných vyhláseniach, že pri platbách súvisiacich so stavebnými prácami a s nákupom, stavebných materiálov boli použité peniaze patriace matke žalovaného a otcovi žalovaného, nakoľko v tom čase už dávno neboli manželmi. Žalobkyňa tvrdila, že je presvedčená, že žalovaný minul minimálne sumu 14.945,36 eur so spoločných peňazí patriacich do BSM strán sporu, pričom polovicu tejto sumy, t.j. sumu 7.472,68 eur, je potrebné pripočítať žalobkyňi. Vyporiadanie ohľadom sumy 49.548,56 eur (1.492.700 Sk) ako sumy, ktorú žalovaný mal minúť mimo rámec BSM (pôžička zo dňa 07.08.1999), žalobkyňa na základe vyjadrenia žalovaného poprela tvrdenie uvedené v Čestnom vyhlásení matky žalovaného, že prevzala peniaze vo výške 1.492.700 Sk (49.548,5 eur) od svojho otca L. Ď. s tým, že toto tvrdenie, keďže sa nedá overiť a je len účelovým tvrdením s cieľom ovplyvniť výsledok sporu v prospech žalovaného. V Zmluve o pôžičke zo dňa 07.08.1999 sú zmluvnými stranami jednoznačne len žalovaný a spoločnosť SUN a. s., so sídlom Viedenská cesta č. 7, 851 01 Bratislava, IČO: 35761733. Vzhľadom na to žalobkyňa dospela k záveru, že žalovaný poskytol peniaze patriace do BSM strán sporu spoločnosti SUN a.s. a použil túto sumu bez toho, aby o tom žalobkyňa vedela, mimo rámec BSM.

8. V odôvodnení rozsudku uvádza súd prvej inštancie aj reakciu žalovaného na vyjadrenia žalobkyne. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa mala vedomosť o dohode s pánom M. o užívaní bytu po dobu 10 rokov (ktorá uplynie v roku 2021), dohoda bola uzavretá z dôvodu, že kúpna cena za prevod vlastníckeho práva k tomuto bytu bola dojednaná v nižšej sume. Pôvodne bola táto dohoda realizovaná iba ústnou formou pri podpise zmluvy o budúcej kúpnej zmluve (A. M. zostal v predmetnom byte naďalej bývať práve na základe tejto dohody), následne pán M. trval aj na uzavretí písomnej dohody, ktorú žalovaný nemá k dispozícii a presne ani si nespomínal, či ju podpísal iba on alebo aj spolu so žalobkyňou, tvrdil, že k podpisu tejto dohody došlo jednoznačne so súhlasom a vedomím žalobkyne. O tom svedčí aj tá skutočnosť, že po celú dobu (teda od roku 2011) žalobkyňa nemala žiadne výhrady proti dohodnutému užívaní bytu pánom M.. Žalobkyňa až teraz (resp. po rozvode manželstva) začala mať účelové výhrady a namietala dohodu, o ktorej vedela, a s ktorou súhlasila. Podľa žalovaného je nepochybné, že nielen žalovaný, ale aj žalobkyňa vyjadřili súhlas s užívaním predmetnej nehnuteľnosti pánom M. vychádzajúc z uvedeného považoval tvrdenia žalobkyne v tomto smere za nepravdivé a zavádzajúce. Na preukázanie tejto skutočnosti - dohody o užívaní predmetného bytu, ktorú skutočnosť

žalobkyňa rozporuje, žalovaný navrhol výsluch svedka pána M. M., D.. XX.XX.XXXX, bytom N. XX S. N.. V tej súvislosti žalovaný upozornil na skutočnosť, ktorú uvádzal vo vyjadrení, že kúpna cena za tento byt bola (v porovnaní s cenami na trhu s nehnuteľnosťami v tom čase) podstatne nižšia, čo bolo odôvodnené práve užívaním tejto nehnuteľnosti pánom M. po dobu 10 rokov (na základe už spomínanej dohody), v prípade predčasného ukončenia užívania predmetnej nehnuteľnosti zo strany žalobkyne a žalovaného, sú povinní žalobkyňa a žalovaný pánovi M. zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 20.000,- eur. Žalobkyňa poprela podpísanie dohody o užívaní bytu, poprela, že by podpísavala Zmluvu o budúcej zmluve o prevode vlastníctva bytu. Žalovaný trval na tom, že žalobkyňa podpísala aj Zmluvu o uzavretí budúcej zmluve o prevode vlastníctva bytu zo dňa 28.03.2011, o čom svedčí jej podpis na tejto zmluve (ktorú predložil, Zmluva o budúcej zmluve o prevode vlastníctva bytu zo dňa 28.03.2011). Žalobkyňa poprela, že by žalovanému na kúpu predmetného bytu jeho matka požičala finančné prostriedky a rozporovala čestné vyhlásenie zo strany matky žalovaného. Žalovanému nebolo zrejmé, na základe akých skutočností žalobkyňa čestné vyhlásenie matky žalovaného hodnotí ako klamlivé, účelové a urobené v snahe ovplyvniť výsledok sporu, keďže neuviedla ani jeden dôvod, argument pre tento svoj záver, a preto obranu žalobkyne v tomto smere považoval žalovaný za neúčinnú. Poprel tvrdenie žalobkyne, že by chýbal akýkoľvek doklad o odovzdaní a skutočnom prijatí týchto peňazí, ako napr. príjmový doklad, výpis z účtu, zmluva o pôžičke, nakoľko žalovaný (okrem čestného vyhlásenia svojej matky) predložil spolu so svojím vyjadrením aj Potvrdenie o zaplatení za byt zo dňa 27.03.2011. Práve uvedené potvrdenie nahrádza príjmový doklad, na ktorom je podpis matky žalovaného, ktorá peniaze odovzdávala a podpis predávajúceho pána M., ktorý peňažné prostriedky preberal. Finančné prostriedky matkou žalovaného neboli poskytnuté bankovým prevodom na účet, ale v hotovosti (tak, ako to vyplýva aj z predloženého potvrdenia zo dňa 27.03.2011). K žalobkyňou uvádzanej zmluve o pôžičke žalovaný uviedol, že táto môže byť uzavretá aj ústne. Kúpna cena za predmetný byt predstavovala sumu 58.850,- eur, pričom z tejto bola suma 40.000,-eur uhradená prostredníctvom hypotekárneho úveru poskytnutého žalobkyne a žalovanému (čo žalobkyňa nepopiera). Z uvedenej skutočnosti je zrejmé, že na financovanie kúpy tejto nehnuteľnosti potrebovali žalobkyňa a žalovaný získať finančné prostriedky, nakoľko vlastnými nedisponovali a z uvedeného dôvodu si žalobkyňa a žalovaný zobrali úver vo výške 40.000,- eur a zostávajúcu časť kúpnej ceny poskytla (ako pôžičku) vo výške 18.850,- eur matka žalovaného žalovanému. Žalobkyňa na vyvrátenie preukázaných tvrdení žalovaného (čestným vyhlásením matky žalovaného, potvrdením o zaplatení za byt zo dňa 27.03.2011, ako aj ostatnými dôkazmi) neuviedla nič a ani nepredložila žiadny dôkaz, a preto jej obranu považuje žalovaný za neúčinnú. Pre odstránenie akýchkoľvek pochybností v súvislosti s poskytnutím finančných prostriedkov vo výške 18.850,- eur žalovanému jeho matkou, žalovaný navrhol vypočúť (aj k tejto skutočnosti) svedka pána M. (ktorý osobne prijal uvedené finančné prostriedky od matky žalovaného), ako aj svoju matku pani D. Ď., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/X, XXXXX N.. Žalovaný nesúhlasil s návrhom žalobkyne, aby bol tento byt prikázaný do jej výlučného vlastníctva. Žalovaný navrhuje, aby bol tento byt prikázaný do jeho výlučného vlastníctva tak, ako to už uviedol. Zároveň žalovaný zotrvával na tom, že žiadal, aby mu bola z BSM vrátená suma 18.850,- eur. K replike žalobkyne kde žalobkyňa naďalej uvádza, že zostatok nesplatennej časti úveru je vo výške 18.821,81,- eur, žalovaný je toho názoru, že je potrebné pri vyčíslení tohto spoločného záväzku vychádzať z výšky zostatku úveru ku dňu rozvodu manželstva, v danom prípade ku dňu 02.08.2018. Vychádzajúc zo žalovaným predloženého potvrdenia z banky zo dňa 24.01.2020 zostatok úveru ku dňu 02.08.2018 predstavoval sumu v celkovej výške 18.860,85,- eur (t. j. istina: 18.818,50,- eur + úroky: 37,26,- eur + poistenie nehnuteľnosti: 5,09,- eur). Od rozvodu manželstva, t. j. od 02.08.2018 do marca 2020, t. j. spolu 20 mesiacov, žalovaný uhradil na splátky úveru sumu v celkovej výške 3.829,- eur (20 x 191,45,- eur), pričom vyplatil celý zostatok úveru vo výške 15.591,56 eur. Práve túto sumu 19.420,56,- eur (splátky - 3.829,-,- eur + zostatok úveru - 15.591,56,- eur) je potrebné v rámci tohto konania vyporiadať. Žalovaný s podaním zo dňa 29.01.2020 zaslal súdu výpis z účtu preukazujúci splátky úveru za obdobie rokov 2018 a 2019. Zároveň žalovaný súdu predložil dôkazy -výpis z účtu preukazujúci splátky za ďalšie obdobie, t. j. do marca 2020 a výšku uhradeného zostatku úveru. Je nutné rozlišovať úhrady splátok za trvania manželstva (na ktoré boli použité finančné prostriedky patriace do BSM) a úhrady splátok po zániku manželstva (v danom prípade po dni 02.08.2018). Zánikom manželstva došlo k zániku BSM žalobkyne a žalovaného. Zánikom BSM došlo k tomu, že úhrady splátok, ktoré žalovaný od tohto dátumu uskutočnil, sa realizovali z jeho výlučných finančných prostriedkov. Rovnako tak z jeho výlučných prostriedkov sa realizovala aj úhrada zostatku hypotekárneho úveru. Žalovaný preto žiadal v súlade s ust. § 150 Občianskeho zákonníka, vrátenie polovice takto vynaložených finančných prostriedkov, ktoré na spoločný záväzok žalobkyne a žalovaného vynaložil zo svojho výlučného majetku. Takto žalovaným vynaložené finančné prostriedky (z jeho výlučného majetku) predstavujú sumu 19.420,56,- eur (splátky - 3.829,-eur + zostatok úveru -

15.591,56,- eur), z ktorej polovicu (v súlade s ust. § 150 Obč.zák.) žalovaný žiadal z BSM vrátiť, a to vo výške 9.710,28,- eur. Žalovaný ďalej uviedol, že predložil Oznámenie o prijatí otca žalovaného za člena Stavebného bytového družstva zo dňa 15.02.1993 (ktorým rozhodnutím bolo otcovi žalovaného pridelené číslo XX XXX), a z ktorého je nepochybné, že členom družstva bol otec žalovaného. Táto skutočnosť je v danej veci zásadná, nakoľko prideliť (na základe rozhodnutia družstva) družstevný byt možno jedine a výlučne členovi družstva, ktorý má (na základe členstva) zároveň členský podiel v bytovom družstve. Vzhľadom na to, že žalobkyňa a ani žalovaný sa nikdy nestali členmi uvedeného družstva (opak žalobkyňou preukázaný nebol), nemohol im byť ani pridelený predmetný byt na C. ul. v N. (a ani žiadny iný družstevný byt vo vlastníctve tohto družstva). Z rozhodnutia družstva o pridelení bytu zo dňa 10.05.1994 (ktorým žalovaná argumentuje) vyplýva, že predmetný byt bol pridelený členovi družstva s číslom XX XXX, to zn. otcovi žalovaného a nie žalovanému (i keď je nesprávne uvedený dátum narodenia ako dátum narodenia žalovaného, ktorú nezrovnalosť žalovaný ozrejmil už vo svojom predchádzajúcom vyjadrení). Žalobkyňa odvodzuje nadobudnutie členských práv k družstevnému bytu ňou a žalovaným a vznik ich spoločného nájmu k tomuto bytu tiež od Dohody o prevode členských práv a povinností člena SBD zo dňa 09.05.1994. K tejto sa žalovaný už vyjadril, pričom jasne uviedol, že išlo výlučne o formálny úkon (a to aj s ohľadom na obsah tejto dohody, ako aj Dohody o výmene bytu a prevode členských práv a povinností zo dňa 10.05.1994), ktorý nikdy nekorešpondoval so skutočným stavom. Vzhľadom na vyššie uvedené (ako aj uvedené žalovaným, v jeho predchádzajúcom vyjadrení), a tiež predložené listinné dôkazy je zrejmé, že prevod členských práv a povinností a s tým spojený prevod družstevného bytu na C. ul. v N. z manželov G. bol v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 12.05.1992 zrealizovaný v prospech otca žalovaného. Na jednej strane žalobkyňa tvrdí, že na základe dohody zo dňa 09.05.1994 žalobkyňa a žalovaný nadobudli členské práva k uvedenému bytu (a tým im vznikol aj spoločný nájom), no na strane druhej tvrdí, že predmetný byt im (žalobkyni a žalovanému) daroval otec žalovaného. Žalovaný k týmto tvrdeniam žalobkyne uvádza, že nie je správne tvrdenie žalobkyne, že otec žalovaného žalobkyni a svojmu synovi (žalovanému) daroval predmetný byt, keďže tento im darovať ani nemohol, nakoľko družstevný byt je vo vlastníctve príslušného družstva a iba v užívaní (nájme) člena družstva. Ak by mal otec žalovaného v úmysle (bezodplatne) previesť tieto členské práva a povinnosti k predmetnému bytu, urobil by tak ich prevodom a nie darovaním družstevného bytu tak, ako to uvádza žalobkyňa (ktoré ani nie je možné vzhľadom na už uvedené). K takémuto prevodu však nikdy nedošlo, pričom žalobkyňa a žalovaný na základe dohody s otcom žalovaného predmetný byt mali iba v užívaní. Žalobkyňa svojím tvrdením, že otec žalovaného mal žalobkyni a žalovanému darovať predmetný byt, sama svojimi vyjadreniami potvrdzuje, že členské práva a povinnosti k tomuto bytu mal otec žalovaného (keďže tieto mal podľa vyjadrení žalobkyne "darovať") a nie žalobkyňa a žalovaný. Ak by tomu tak nebolo, na čo by im otec žalovaného "daroval" byt, keby oni sami už mali k tomuto bytu členské práva a povinnosti. Účelové a zavádzajúce tvrdenia žalobkyne si tak odporujú. Tvrdenie žalobkyne o darovaní družstevného bytu je nielen nesprávne (a takýto právny úkon v danom prípade dokonca nemožný), ale tiež v rozpore so skutkovým stavom v danej veci a predloženými listinnými dôkazmi (najmä kúpnu zmluvou zo dňa 12.05.1992, oznámením o prijatí za člena zo dňa 09.02.1993, čestným vyhlásením otca žalovaného, z ktorých je zrejmé, že členské práva a povinnosti mal vždy ako člen družstva výlučne otec žalovaného. K samotnému údajnému úmyslu otca žalovaného "darovať" predmetný byt žalobkyni a žalovanému, ktorý má byť, podľa názoru žalobkyne, zjavný "nakoľko ich obidvoch nechal zapísať ako nájomcov družstevného bytu", žalovaný uvádza, že mu nie je zrejmé, kam mali byť žalobkyňa a žalovaný zapísaní ako nájomcovia družstevného bytu. Žalobkyňa mala za to, že na základe Dohody o prevode členských a práv a povinností zo dňa 09.02.2006 došlo k prevodu členských práv a povinností k bytu na C. ul. v N. žalobkyňou a žalovaným na tretiu osobu za trvania manželstva, a to za cenu 1.590.000 SKK (t. j. 52.778,33,- eur), a preto táto suma patrí do BSM. K obsahu tejto dohody zo dňa 09.02.2006 sa žalovaný už vyjadril, pričom uviedol, že táto Dohoda, ako aj Dohoda zo dňa 09.05.1994, boli len formálnymi úkonmi (čo potvrdzuje samotný obsah týchto dohôd a jeho rozpor s reálnym stavom, a to, že k plneniu - finančnému vyrovnaniu v zmysle týchto dohôd, nikdy nedošlo. Žalovaný z týchto dôvodov nemôže súhlasiť so záverom žalobkyne o tom, že cena za prevod členských práv a povinností k predmetnému bytu patrí do BSM a túto je potrebné vyporiadať. Vzhľadom na vyššie uvedené je teda nepochybné, že členom družstva sa stal iba otec žalovaného, nikdy nie žalobkyňa a ani žalovaný, členské práva a povinnosti k predmetnému bytu nadobudol ako člen družstva otec žalovaného, nie žalovaný, resp. žalovaný a žalobkyňa ako manželia, k prevodu členských práv a povinností zo žalobkyne a žalovaného nikdy nedošlo, k prevodu členských práv a povinností zo žalobkyne a žalovaného na tretiu osobu dôjsť nikdy ani nemohlo. Žalobkyňa rozporovala tvrdenie žalovaného, že finančné prostriedky vo výške 51.118,63 eur (t. j. 1.540.000,- SK) vrátil žalovaný svojmu otcovi, keďže tieto mu z prevodu patrili. Žalobkyňa uvádza, že žalovaný sa jej nikdy nezmienil o tomto,

resp., že otec žalovaného nikdy od nej ani od žalovaného tieto peniaze nežiadal. Uvedené tvrdenie žalobkyne sa nezakladá na pravde, čo žalovaný vie preukázať výsluchom svedka - svojho otca, ktorého v konaní navrhuje vypočuť aj k tejto skutočnosti. Žalovaný však dodáva, že žalobkyňa bola známa tá skutočnosť, že peniaze boli vrátené otcovi žalovaného, keďže byt, ktorý sa predal, patril jemu. Túto skutočnosť žalobkyňa ani raz nenamietala a účelovo ju zneužíva v rámci tohto konania. Uvedené, to zn. odovzdanie týchto finančných prostriedkov žalovaným svojmu otcovi, potvrdzuje aj čestné vyhlásenie otca žalovaného. Žalobkyňa rozporovala čestné vyhlásenie otca žalovaného aj v tomto smere. Žalovaný odmieta záver žalobkyne o tom, že tvrdenia otca žalovaného uvedené v čestnom vyhlásení sú klamlivé, účelové, urobené s cieľom pomôcť žalovanému v spore. Je to žalobkyňa, ktorá uvádza nepravdivé a zavádzajúce tvrdenia, keďže žalobkyňa vie, aký bol reálny stav v súvislosti s predmetným bytom a prevodom členských práv a povinností k bytovému družstvu. Žalobkyňa poprela pravdivosť aj ďalších tvrdení uvedených v čestnom vyhlásení otca žalovaného, pričom uvádza, že toto "...obsahuje rozpor so skutočnosťou v tom smere, že v čase kúpy Pozemku N. a stavby rodinného domu na ňom otec žalovaného už dávno nežil s matkou žalovaného, s ktorou bol už niekoľko rokov rozvedený a bol ženatý s inou ženou, konkrétne s pani P. Š., F.. R.C., s ktorou uzavrel manželstvo dňa 24.07.1999." Žalovanému nie je zrejmé, ako tvrdenie žalobkyne, že otec žalovaného bol v čase kúpy pozemku v N. a výstavby rodinného domu na ňom (matkou žalovaného, t. j. bývalou manželkou otca žalovaného) ženatý s inou ženou, má preukazovať nepravdivosť tvrdení otca žalovaného, že pri platbách v súvislosti s výstavbou rodinného domu boli použité výlučne finančné prostriedky, ktoré patrili jemu (otcovi žalovaného) a jeho bývalej manželke (matke žalovaného). Tieto tvrdenia žalobkyne podľa žalovaného nič nepreukazujú a nesúvisia s predmetom tohto konania. Žalobkyňa (resp. jej právny zástupca) sa podrobne venovala osobnému životu otca žalovaného, keď ďalej vo svojom vyjadrení (v bode 26.) uvádza, že manželstvo otca žalovaného s pani P. Š. bolo rozvedené 21.02.2007 z dôvodu jeho ďalšej známosti s pani R. Š. (jeho treťou manželkou). Vzhľadom na uvedené skutočnosti mala žalobkyňa za to, že ťažko možno uveriť tomu, že by otec žalovaného pomáhal svojej prvej manželke (matke žalovaného), s ktorou nežil prinajmenšom od 24.07.1999. Žalovaný ako prvé uvádza, že tieto dohady žalobkyne nemajú pre konanie žiadnu výpovednú hodnotu, pre toto konanie sú irelevantné. Osobný život otca žalovaného nie je predmetom tohto konania a s týmto konaním nijako nesúvisí. Žalobkyňa opätovne vyslovila svoje presvedčenie, že peniaze z prevodu bytu na C. ul. v N. (v sume 52.778,33,- eur) mal žalovaný použiť na kúpu pozemku v N. (o ktorom podľa jej vyjadrení zistila, že je napísaný na matku žalovaného), a že tieto je potrebné zaradiť do BSM a vyporiadať. Tento pozemok je tak, ako už žalovaný uviedol, vo vlastníctve jeho matky, o čom žalovaná mala od začiatku vedomosť, a ktorá skutočnosť navyše nepochybne vyplýva aj z verejne dostupného portálu G..sk. Žalovaný zotrváva na tom, že ani skutočnosť, že na niektorom z dokladov sú uvedené údaje žalovaného (resp. niektoré údaje), nepreukazuje tvrdenia žalobkyne o údajných úhradách materiálu, či stavebných prác na dome matky žalovaného. Žalovaný na takéto úhrady finančné prostriedky ani nemal. Žalovaný v súvislosti s preukázaním svojich tvrdení, že neinvestoval finančné prostriedky z BSM do majetku, svojej matky, predložil čestné vyhlásenie tak svojho otca, ako aj matky a brata, keďže práve títo boli zainteresovaní na výstavbe predmetného rodinného domu. Žalobkyňa poprela už vyššie tvrdenia otca žalovaného uvedené v jeho čestnom vyhlásení a v tejto časti svojho vyjadrenia popiera aj tvrdenia uvedené matkou žalovaného a bratom žalovaného, ktoré dokonca označuje za číre klamstvo, no bez ďalšieho, resp. opätovne iba s argumentáciou, že v tom čase matka a otec žalovaného už dávno neboli manželmi. Žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenia o údajnom investovaní finančných prostriedkov z BSM žalovaným ani predložením Zmluvy o pôžičke, nakoľko táto nič nepreukazuje. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaný mal investovať uvedené finančné prostriedky vo výške 49.548,56,- eur z prostriedkov BSM, v konaní nepredložila žiadny dôkaz o tom, že by takýmito finančnými prostriedkami manželia (žalobkyňa a žalovaný) v tom čase vôbec disponovali. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný považoval tvrdenia žalobkyne za nepravdivé, zavádzajúce a nepreukázané. Žalovaný poukázal na to, že poprieť určité tvrdenia, či skutočnosti bez ďalšieho nepostačuje na účinnú procesnú obranu. V konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú obaja (bývalí) manželia ako strany sporu v postavení tak žalobcu, ako aj žalovaného (tzv. iudicium duplex) a žalovaný trval na svojom návrhu na vyporiadanie BSM.

9. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil a ustálil nasledovný skutkový stav. Z listu Stavebného bytového družstva v obvode Bratislava IV. zo dňa 15.02.1993 adresovaného O. Š., N. XX, N. (otcovi žalovaného), vyplýva, že predstavenstvo Stavebného bytového družstva v obvode Bratislava IV na svojom zasadnutí dňa 09.02.1993 prerokovalo jeho prihlášku a prijalo ho za člena SBD v zmysle ustanovenia článku 10 odsek. 1 stanov SBD s členským číslom XXXXX. Strany sporu uzatvorili manželstvo dňa 03.07.1993, pred Obvodným úradom v Z. D. S.. Z rozhodnutia o pridelení

bytu Stavebným bytovým družstvom Bratislava IV. zo dňa 10.05.1994 vyplýva, že predstavenstvo Družstva uznesením členovi členské číslo XXXXX O. Š. prideliť byt č. XXX v bloku XXX S. N. na ulici C. Č.. XX pozostávajúci z dvoch izieb, kuchyne a príslušenstva. Z obsahu zmluvy o pôžičke XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.08.1999 vyplýva, že O. Š. ako veriteľ spoločnosti SUN a.s. ako dlžníkovi požičal sumu 1.492.700,- SK na financovanie zahranično- obchodnej investičnej činnosti. Z obsahu rozsudku Okresného súdu Bratislava II. č.k. 20C/191/2006-27, právoplatný dňa 21.02.2007 vyplýva, že súd manželstvo účastníkov O. Š. D. XX.XX.XXXX V. P. Š. F. R. D. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa 24.07.1999 rozviedol. Zmluva o budúcej zmluve z 28.03.2011 uzatvorená v zmysle § 50a Obč. Zákonníka medzi budúcim predávajúcim M. M. a budúcimi kupujúcimi O. Š. D. XX.XX.XXXX a V. Š. D. XX.XX.XXXX, preukazuje, že predávajúcemu patrí do jeho vlastníctva podľa výpisu LV byt Č..XX na druhom poschodí obytného domu súp. číslo XXXX na ulici N.Š. XX, N. stojacom na pozemku par. č. XXX V. A.. Č.. XXX. Z obsahu čestného vyhlásenia D. Ď. (matky žalovaného) zo dňa 21.01.2020 vyplýva, že O. Š. V. O. Š. matke a otcovi žalovaného pomáhali s výstavbou rodinného domu postavenom na pozemku - orná pôda, parc. č. XXXX/XXX, LV č. XXXX G..Ú.. N., ktorý je v jej výlučnom vlastníctve, pri platbách súvisiacich so stavebnými prácami a materiálom pri výstavbe rodinného domu boli použité finančné prostriedky patriace D. Ď. a otcovi žalovaného O. Š., D. XX.XX.XXXX. D. Ď. potvrdila, že prevzala od svojho otca L. Ď., D.. XX.XX.XXXX finančné prostriedky 1.492.700,- SK, ktoré odovzdala synovi O. Š. za účelom investovania v spoločnosti SUN a.s., ktorá skrachovala a o prostriedky prišli, potvrdila, že synovi O. Š. G. v roku 2011 požičala 18.850,- eur na úhradu časti kúpnej ceny za byt na ulici N.P. XX S. N., ktorý si kúpili spolu s manželkou V. Š.. Z Potvrdenia o zaplatení za byt z 27.03.2011 vyplýva, že preberajúci M. M. prevzal v hotovosti dohodnutú kúpnu cenu 18.850,- eur podľa Zmluvy o budúcej zmluve o prevode vlastníctva bytu medzi predávajúcim M. M. a kupujúcim O. Š. V. V. Š.Á. za byt na N. XX S. N. od odovzdávajúcej D. Ď.. Manželstvo účastníkov sporu bolo rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P/196/2017-34 zo dňa 26.06.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.08.2018, rozvedené. Podľa výpisu z LV č. XXXX nesporne vyplýva, že ako vlastníci nehnuteľností sú uvedení O. Š. V. V. Š., rodená D., titul nadobudnutia: Kúpna zmluva S.-XXXX/XX zo dňa 23.05.2011, pričom v položke Y. ťarchy bolo zriadené záložné právo v prospech VÚB a.s. na spoluvlastnícky podiel k pozemkom o veľkosti 4300/179456 podľa S.-XXXX/XX zo dňa 29.04.2011. VÚB a.s., potvrdila, že manželom bol poskytnutý úver vo výške 40.000,- eur. Z výpisu z LV XXXX bolo preukázané, že D. Ď. (matka žalovaného) je výlučným vlastníkom parcely č. XXXX/XXX o výmere 490 m², titul nadobudnutia S. Kúpa zo dňa 09.06.2006 v spoluvlastníckom podiele 1/1, okres Senec, obec N., G..Ú.. N.G.. Z výpisu z LV č.XX bolo preukázané, že D. Ď. (matka žalovaného) je vlastníkom X/X parcely č. X/X o výmere 783 m² - zastavaná plocha a nádvorie, parcely č. X/XX o výmere 127 m² zastavaná plocha a nádvorie, titul nadobudnutia S. - kúpna zmluva zo dňa 01.08.2005, okres Senec, obec C. S., G..Ú.. C. S.. Z obsahu Čestného vyhlásenia z 22.01.2020 otca žalovaného O. Š. vyplýva, že bol prijatý za člena SBD s členským číslom XXXXX a ako členovi družstva mu bol na základe rozhodnutia bytového družstva z 10.05.1994 pridelený 2-izbový byt č. XXX na ulici C. Č..XX, N. a v rozhodnutí družstva došlo k zámene dátumu narodenia jeho za dátum narodenia jeho syna (Administratívne pochybenie), byt užívali na základe dohody s otcom žalovaného jeho syn O. Š. V. O. V. Š. do času, kým došlo k prevodu členských práv a povinností k predmetnému bytu na pani L. G. a po predaji členských práv a povinností O. Š., jeho syn O. Š. vrátil sumu za ktorú sa predaj uskutočnil, čestne vyhlásil, že pri platbách v súvislosti s výstavbou rodinného domu boli použité finančné prostriedky, ktoré patrili jemu a jeho bývalej manželke D. Ď.. Z obsahu čestného vyhlásenia O. Š. zo dňa 20.01.2020 vyplýva, že je brat žalovaného O. Š. a spoločne pomáhali rodičom pri výstavbe rodinného domu v N., ktorý stojí na pozemku patriacom matke D. Ď., evidovanej na LV č. XXXX, parcela číslo XXXX/XXX, stavba rodinného domu bola hradená z peňazí rodičov. Z potvrdenia VÚB a.s., vyplýva zostatok úveru ku dňu rozvodu manželstva k 02.08.2018 vo výške 18.818,50,- eur , úroky 37,26,- eur , poistenie nehnuteľností 5,09,- eur. Z výpisu z účtu VÚB a.s., typ hypotekárny úver názov: O. Š., Č. Z. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vyplýva, že boli vykonané transakcie - splátka úveru XX/XX XXXX - úhrada celkom - 15.591,56,- eur. Z výpovede žalobkyne okrem iného vyplýva, že čo sa týka bytu na N. ulici, otec žalovaného manželov presvedčil, že byt im dá. Manželia spočiatku bývali v Z. D. S. u rodičov žalobkyne. Svokor im povedal, že si to majú dať do poriadku a to, že musia peniaze za byt vrátiť, čo nevedela. Manžel si našiel dva krát známosť, po čase žalobkyňu presvedčal, že sa s priateľkou rozišiel a presvedčal žalobkyňu, nech byt predajú, žalobkyňa bola u notára podpísať, že súhlasí s predajom bytu. Žalobkyňa ochorela, zistili jej nádor. Ešte predtým, než žalobkyňa žalovaný ukázal pozemok, bola v nemocnici, zistila, že manžel má naďalej vzťah a žalobkyňa odišla k rodičom, žalovaný chcel, aby sa vrátili. Po čase sa žalobkyňa dozvedela, že pozemok je kúpený na svokru, ktorá jej povedala, že ona nechce okradnúť svoje vnúčatá. Kým sa staval dom v N., bývali manželia u babičky žalovaného. Dom bol postavený už tri roky, nepresťahovali sa. Čo sa týka bytu v U., ten brali manželia na

úver, manžel manželku presvedčil, že byt bude vhodný pre deti do budúcnosti. Čo sa týka úveru, manžel manželku presvedčil, aby prispievala sumou 240,- eur mesačne a touto sumou prispievala od začiatku (príkazom od septembra na účet v ZUNO banke). Žalobkyňa vypovedala, že o tom, že mama požičala žalovanému (manželovi) sumu 18.000,- eur, nevedela, až teraz, keď sa má deliť majetok. Úver žalobkyňa platila od mája 2011 do mája 2016 z jej platu a živila ich štyroch. Nemala vedomosť, kde mzdové prostriedky, ktoré manžel zarobil, vkladal. Mal dve práce. K investícií do spoločnosti SUN žalobkyňa uviedla, že ako rodina peniaze mali, manžel sa snažil zarábať, bol šikovný, ale koľko to bolo nevedela uviesť, s peniazmi disponoval len manžel, jej výplata chodila na jeho účet a z toho vyberal peniaze na domácnosť. Spomínal, že chce vložiť do spoločnosti sám, s čím nesúhlasila. Robil investície aj iné, bola proti investícii, ktorú poskytol manžel N. A. (uznesenie OR PZ BA IV ČVS: ORP-159/OVK-MA-2004 zo dňa 19.02.2004). Kúpna zmluva na pozemok v N. bola uzatvorená v tom období, keď predali byt na C. ulici. Žalobkyňa sa podieľala na výstavbe domu v N., hrubá stavba už bola ukončená keď sa vrátila od rodičov k manželovi. Chodili na ten pozemok a dom v N. stavali spoločne ako rodina a podieľali sa na tých prácach, ktoré boli potrebné zvnútra domu dokončiť. Strechu zatepľovali spoločne - žalobkyňa, manžel a syn, dom zatepľovali svojpomocne, manžel povedal, že sa ušetria peniaze, robil so susedmi, aj na tom sa žalobkyňa podieľala. Potom po ukončení, tam mohli cez víkendy aj bývať. Párkrát bol pomocť manželov brat, jeho kolega robil elektriку a ešte jeden kolega, ktorý robil šatník. Čo sa týka kúpeľne, manžel objednal živnostníka. Či prispieval otec žalovaného na výstavbu rodinného domu žalobkyňa nemala vedomosť. Uviedla, že všetky peniaze, ktoré manžel zarobil, ktoré zarábal aj v druhej práci, kde opravoval autá, z toho šetril a za tieto peniaze kúpil materiál do domu. V období, keď bola žalobkyňa u rodičov, manžel kupoval materiál na hrubú stavbu, a potom keď boli spolu, kupoval všetko na stierky, krb, schody, drevené schodište, objednal majstrov, ktorí šalovali podlahu v garáži, objednal záhradnú architektku, kupoval materiál na výstavbu plotu medzi nimi a susedom. Manželia kúpili byt v U., nájomca začal chodiť k nim do N., nasťahoval si počítače do garáže. Keď žalobkyne bývalý manžel zbalil všetky veci, žalobkyňa prestala splácať úver, manžel sa rozčúľil, začal od žalobkyne pýtať peniaze za podnájom a vypol prívod vody. Žalobkyňa požiadala mladšieho syna aby šiel k otcovi a ona sa nasťahovala k staršiemu synovi, ktorý býval v podnájme. Vyhľadala si byt, do ktorého sa syn s ňou nasťahoval. Prišiel COVID, žalobkyňa prišla o prácu (pracuje v gastronómii). Synovi žalobkyňa povedala, aby šiel k otcovi a žalobkyňa dostala malý byt. Syn býva u otca. Z akých finančných prostriedkov bola hrazená kúpna cena za byt na N. ulici nad rámec zobratého úveru sa žalobkyňa nevedela vyjadriť. Na byte na N. ulici zostal bývať pán M.. Na stavbu rodinného domu v N. sa podľa žalobkyne použili prostriedky, ktoré boli naštrené na účte a použili sa tam peniaze za predaj bytu na C. ulici. Žalobkyňa sa nevedela vyjadriť k tomu, že koľko zarábal jej manžel počas trvania manželstva. Žalobkyňa uviedla, že byt na C. mali získať od otca žalovaného tak, že byt im svokor daroval ústne. Žalobkyňa robila v školstve, príjem bol nižší a v roku 2011 nastúpila u súkromníka mala príjem 4,-eur na hodinu, mesačne okolo 600,- eur a potom zvýšenie na 700,-eur - 750,- eur netto. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že z výpovede žalovaného okrem iného vyplýva, že čo sa týka bytu na N.Š. ulici, byt bol financovaný hypotékou a pôžičkou od mamy žalovaného vo výške 18.550,- eur, byt bol kupovaný od jedného známeho s tým, že tam bude bývať do roku 2021 bezodplatne. Byt na N. ulici nadobudli kúpno-predajnou zmluvou za kúpnu cenu v kúpno-predajnej zmluve: 40.000,- eur a 18.850,- eur, na čiastku 40.000,- eur si vzali úver, a na čiastku 18.850,- eur mali s matkou žalovaného uzatvorenú ústnu dohodu o pôžičke s tým, že peniaze musia vrátiť po 10 rokoch, keď splatia hypotéku. O tejto dohode manželka vedela, lebo mama im ponúkla, že ten byt kúpi ona, alebo ho kúpia manželia. Hypotekárny úver si manželia vzali počas trvania manželstva. Ako dôvod, prečo si brali pôžičku od matky, žalovaný uviedol, že nemali finančnú hotovosť, aby mohli vyplatiť cenu bytu. Žalovaný trval na tom, že neboli nikdy s manželkou a ani on sám členom bytového družstva. Byt na C. ulici získal otec - člen družstva, čo je doložené kúpno-predajnou zmluvou v spise, členský podiel si riešil otec žalovaného, v roku 1993 a aj zaplatil členský poplatok (cca 3.000,- SK). Nie je možné, aby ako manželia v roku 1993 riešili na stavebnom bytovom družstve prijatie za člena, svadba bola 03.07.1993 a od 01.01.1993 do 03.07.1993 žalovaný bol v Z. D. S. na vojne. Čo sa týka právneho vzťahu k bytu na L.. T. X, ktorý je uvedený v Dohode o výmene bytu, žalovaný uviedol, že nikdy nevlastnili byt na L.. T. a nikdy neprišlo k výmene bytu, tam sa stala nejaká administratívna chyba na bytovom družstve. Právny vzťah k bytu na C. ulici nemali, v ňom len bývali s deťmi. Žalovaný vypovedal, že je podpísaný na Dohode o výmene členských práv a povinností nakoľko boli na bytovom družstve, mali malé dieťa a chceli sa prihlásiť na pobyt. Keď sa predal byt na C. ulici, peniaze žalovaný vrátil otcovi, keďže ten byt patril jemu. Žalovaný vyslovil, že si myslí, že žalobkyňa o tom vedela, pretože mama žalovaného jej spomínala, že za peniaze za ten byt sa kúpil pozemok v N.. K výstavbe rodinného domu v N., ktorý vlastní matka žalovaného, vypovedal, že keďže finančné prostriedky boli otca žalovaného, kúpil sa pozemok a napísal sa na mamu žalovaného a žalovaný s bratom stavali rodinný dom, ktorý sa napísal

na mamu žalovaného. Na účely výstavby rodinného domu neboli použité finančné prostriedky patriace do BSM, všetky finančné prostriedky, ktoré sa použili na stavbu rodinného domu boli rodičov žalovaného, či už otca alebo mamy. Mohlo sa stať, že na materiáloch použitých na výstavbu rodinného domu mohli byť napísané, či použité osobné údaje žalovaného, keďže otec žalovaného býva mimo Bratislavu, poverili žalovaného stavaním stavby a keď bol v obchode, žalovaný nahlásil svoju fakturačnú adresu. Na otázku s akými finančnými prostriedkami patriacimi do BSM disponovali počas trvania manželstva, a či z týchto finančných prostriedkov robili úspory, či investície, žalovaný uviedol, že jedna úspora bola čo sa týkala motorového vozidla, ktoré mal doniesť pán A., tam uzatvoril Zmluvu o pôžičke a na základe toho mu dal žalovaný hotovosť a on mal auto doviezť, ale auto nedoviezol a okradol žalovaného. K prostriedkom investovaným do spoločnosti SUN a.s. žalovaný vypovedal, že to boli finančné prostriedky jeho dedka, ktorý im chcel pomôcť, bol tam vysoký výnosový úrok a tento im chcel dať. Manželia nedisponovali takou finančnou hotovosťou, ktorá by ich oprávňovala urobiť takú veľkú investíciu do spoločnosti SUN a.s. alebo do nehnuteľností, cca 1.500.000,- SK v roku 1999, ale ako manželia nikdy takú hotovosť nemali, nikdy takú hotovosť nemal žalovaný a ani počas trvania manželstva takú finančnú hotovosť nenašetril. Keď sa žalovaný odsťahoval z rodinného domu od jeho matky v N., vzal si svoje osobné veci a ostatné veci prenechal bývalej manželke, ktorá si nejaké veci zobrala, požiadali ju nech si vezme čo potrebuje lebo ostatné veci sa vyhodí a dom sa predá. Kúpnu zmluvu na byt na N. podpisovali spolu s manželkou, pretože ako manželia brali aj hypotéku a zmluva sa musela predložiť v banke. Z výsluchu svedka M. M. vyplýva, že osobne sa pozná len so žalovaným, a žalobkyňu vídaval len keď prišiel k nim domov (v W., kde mali prvý byt, aj na A., kde bývali následne), v podstate sa nijako nebavili, o majetok patriaci do BSM strán sporu sa svedok nikdy nezaujímal a nemá o tom ani prehľad. V dome v N. žalobkyňu nevidel (nemal o tom vedomosť). Svedok potvrdil, že býva v byte, ktorý predal pánovi Š. a pani Š. na N. ulici na základe dohody, že byt predal lacnejšie a môže tam zostať bývať, pôvodne na 10, potom na 11 rokov (môže v ňom bývať ak bude platiť tá nová dohoda, do konca roku 2022). Novú dohodu uzatvorili cca tri roky dozadu a to ústne. Písomná dohoda mala skončiť minulý rok a tá ústna dohoda pokračuje. V roku 2011 svedok povedal že na 10 rokov, takže do roku 2021. K zmluvnej pokute sa nevedel vyjadriť, nepamätal si. Potvrdil dohodu o výške zmluvnej pokuty v písomnej zmluve vo výške 25.000,- eur. Svedok byt predal, kúpna cena bola z dvoch častí - prvá hotovosť, druhá hypotéka, prvá časť bola vyplatená v hotovosti, odovzdala ju mama žalovaného, druhá časť z hypotéky bola hradená priamo na účet. V garáži v N. nič nemal uložené. Svedok potvrdil, že vedela o tej dohode, že môže užívať byt po dobu 10 rokov aj žalobkyňa. Počas toho obdobia, počas ktorého svedok byt užíval, ho vyzvala žalobkyňa aby byt opustil, vystaňovali sa, a to 5 rokov dozadu. Do obdobia týchto piatich rokov sa nič také nestalo. Z výpovede svedka O. Š., mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný je jeho syn a žalobkyňa bývalá nevesta. Vypovedal, že jeho syn bol na vojne na východe, v Z. D. S., zoznámil sa tam so svojou budúcou manželkou. Svedok v tej dobe predal s manželkou rodinný dom v U., za ktorý svedok dostal hotovosť a náhradný byt na ulici C. S. N.. Do toho bytu sa aj nastaňoval, na základe kúpno-predajnej zmluvy dostal členské práva, lebo byt bol družstevný, zaplatiť musel poplatok 3.000 Sk a býval tam. Svedkovi sa stal úraz, zlomil si bedrový kĺb, tak vedel, že v byte zostať bývať nemôže, že si bude musieť kúpiť rodinný dom s dvoma schodmi a syn vravel, že zostane bývať na východe, ale potom, že sa vrátia do N., tak im svedok povedal, nech tam ostanú bývať a aj tam bývali, vnuci sa tam narodili, nikdy spolu nemali žiadne problémy. V byte bývali, čas plynul, a potom sa svedok dozvedel, či už od bývalej manželky alebo syna, že byt predali, ale byt predat' nemohli, pretože členské práva a povinnosti mal svedok. Nejak mu to vysvetľovali, že jeho meno, meno svedka sú rovnaké, adresy sú rovnaké, lebo syn bol voľakedy prisúdený svedkovi, svedok zakročil tak, že peniaze chcel on, aby sa neminuli. Prišla za ním jeho bývala manželka, že je dobrý pozemok v N., tak svedok povedal, že investuje do domu koľko bude treba. Najprv sa kúpil pozemok na meno jeho bývalej manželky, potom svedok dal peniaze na základy a pritom aj bol, ale postupne mal zdravotné problémy, operáciu nohy, nemohol chodiť, tak syn s manželkou pribehli, že potrebujú peniaze, tak svedok im ich dal, tak sa investovalo až doteraz, a to ešte aj pred dvoma rokmi. Svedok sa vyjadril, že nevie pochopiť, čo sa tu vlastne deje. Ten dom v N. z jeho hľadiska, a aj bola investícia a to ešte nevedel, že či tam budú bývať, bola to investícia na starobu a keď zomrie, zostane to deťom. Svedok potvrdil, že sa s pani D. Ď. dva krát zosobášili, v roku 1972, keď sa narodil O. a v rokoch 1989 - 1990, druhý krát, a potom sa za rok zase zobrali a žili spolu, ale nevedel dokedy, 5 - 6 rokov. V čase keď sa kúpil pozemok v N. nežili spolu, majetok si rozdelili, ale neprestali spolu byť v kontakte. S druhou manželkou P. Š. svedok žil od roku 1999 do roku 2007, vlastnil s pani P. Š. dom v C. Š.. Po rozvoде s pani P. Š., dom nechal bývalej manželke, ona mu dala 2.100.000 SK a pozemky na H., o rozlohe 1 hektár, použili tieto peniaze na kúpu majetku v W. G. časť, 1/3 z toho. Čestné prehlásenie zo dňa 22.01.2020 (po oboznámení sa s jeho obsahom) svedok uviedol, že v roku 1994 bol po druhej reoperácii, text nepoznal, ale vypovedal, že podpis vyzerá ako jeho, následne uviedol, že text

určite nepodpisoval. Svedok potvrdil, že nepreviedol svoje členské práva v družstve na svojho syna a jeho manželku, museli by mať preberací a odovzdávací protokol. Zmluvu o prevode členských práv a povinností, ktorú podpísal jeho syn nevidel. Svedok potvrdil, že žiadal o vrátenie finančných prostriedkov získaných z prevodu členských práv a povinností. Finančné prostriedky, ktoré odovzdával svojej bývalej manželke na výstavbu domu v N., dával jej, ale úmysel nebol stavať dom pre syna, úmysel bol investovať peniaze, aby mali, keď sa pôjde do starobinca. Svedok si nespomínal, či dával svojmu synovi pre účely tohto konania nejaké čestné vyhlásenie ohľadom bytu alebo rodinného domu na C., či bol v januári v Poľnom Kesove podpisovať vyhlásenie, nevedel. Z výpovede svedkyne D. M. vyplýva, že žalovaný je jej syn, žalobkyňa je jej nevesta. Potvrdila, že do ich vlastníctva patrí byt, ktorý nadobudli v roku 2011, jednoizbový, nebola tam. Svedkyňa potvrdila, že kúpila pozemok v N. v roku 2006 s tým, že sa tam začne stavať rodinný dom. V roku 2006 bol predaný byt na C., ktorý patril jej exmanželovi O. Š. a tie peniaze sa dali na túto kúpu pozemku v N.. Svedkyňa vyslovila domnienku že za kúpnu cenu 1.1000.000 SK, nevedela presne povedať. Potvrdila, že výstavbu tohto domu financovali spoločne s exmanželom. V roku 2005 svedkyňa kupovala pozemok v C. S., S. C. S. mala aj rodinný dom. Výstavbu domu v C. S. svedkyňa financovala z vlastných prostriedkov. Svedkyňa potvrdila, že požičiavala synovi O. finančné prostriedky na kúpu bytu na ulici N., a to v roku 2011. Svedkyňa potvrdila, že čestné vyhlásenie z januára 2020 podpísala. K spôsobu vyplácania pôžičky synovi (pôžičky, ktorá bola určená na kúpu bytu na N.), svedkyňa vypovedala, že pán M. prišiel osobne s jej synom na S., kde bývali u jej rodičov, tam si prišiel prevziať tých 18.500,-eur, ktoré mu svedkyňa dala a on jej podpísal, že ich prevzal. Nevesta o tom, že si požičiavala peniaze na kúpu podľa svedkyne musela vedieť, lebo byt si brali na pôžičku a toľko pôžičky by im nedali a ten rozdiel 18.500,-eur zatiaľ vyplatila svedkyňa. Dohoda bola taká, že keď vyplatia tú pôžičku, vyplatia potom aj svedkyňu. K bytu na C. ulici svedkyňa uviedla, že v tých rokoch bola druhýkrát manželkou jej bývalého manžela a ten vlastnil dom v U., a keď ho predal, dostal náhradný 2 - izbový byt na C.. Pozemok v N. kupovala svedkyňa na svoje meno, o čom vedela nevesta, svedkyňa ju na to upozornila s tým, že byt bol jej bývalého a oni si budú môcť na tom pozemku postaviť dom. Navrhla im, nech si zoberú pôžičku a nech ukážu, čo oni dokážu zo svojich vlastných zdrojov. Nakoľko syn a nevesta nemali peniaze, rozprávali sa o tom, nevesta prisľúbila, že dôjde a vybaví pôžičku a bolo to tak. Nevesta sa v zapätí presťahovala do Z. D. S., s tým, že v živote nič nepostaví, že financie na to nemá. Potvrdila, že potom stavali ten rodinný dom svedkyňa s bývalým manželom zo spoločných zdrojov. Poprela, že by boli na výstavbu tohto rodinného domu použité finančné prostriedky, ktoré patrili jej synovi a jeho manželke, s tým, že jeho manželka odišla na východ, v roku asi 2011 prišla, keď už dom stál, bolo treba tam už nejaké veci dokončiť, jeden čas tam chodievala, ale nechcela tam chodiť a zakazovala to aj vlastným deťom. K otázke na koho boli vystavované doklady na nákup stavebného materiálu na dom, svedkyňa uviedla, že to bolo rôzne, chlapci (synovia svedkyne) vybavovali viaceré veci sami, financie im dala svedkyňa, oni to boli kupovať, doklady môžu byť písané aj na ich mená. K vloženým peniazom do spoločnosti SUN svedkyňa potvrdila, že tento vklad urobil jej otec, dedo jej syna, nechal napísať na svojho vnuka s tým, že výnosy z tých peňazí, pokiaľ budú, mu zanechá, lenže tá firma skrachovala.

10. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že z výsluchu svedka H. Š. vyplýva, že žalobkyňa je jeho mama a žalovaný je jeho otec. Potvrdil, že bývali v W., uviedol, že sa byt predal, a potom si začali stavať dom v N., stavba trvala zopár rokov, dlhšiu dobu s tým, že to robili svojpomocne. Medzitým bývali na A. S. Z. O., aj v Z. D. S., keďže rodičia spolu nevychádzali, tak sa odsťahovali, z dôvodu, že svedok nastúpil na strednú školu, sa do N. vrátili. Konkrétne skutočnosti ohľadom darovania svedok nevedel uviesť. Vyslovil, že predpokladá, že sa to financovalo z predaja bytu, nakoľko žiadne iné financie nemali, jediný majetok, čo mali ako rodina, bol byt. Financovalo sa to z výplat, zarábala mama, tá ich živila, otec zarábala a privyrábala si. K stavbe domu v N., uviedol, že stavať sa začalo keď bol 10 - 12 ročný, tam moc veľa času netrúvil, keďže sa stavali základy, keď bola hrubá stavba hotová, vtedy začali pomáhať - od sadrokartónov, stierkovania, fasády. V čase keď pomáhali na dome, bývali na A., to bol dom prababky svedka, chvíľu bývali v Z. D. S., raz za čas cez víkend šiel do Bratislavy, keď chcel pomáhať na stavbe. Keď bol dom dokončený, zo začiatku tam bývali cez víkendy, to trvalo dlhšiu dobu, svedok sa do domu ani úplne nestáhoval, išiel do podnájmu, presťahoval sa tam jeho brat s otcom a mama ostala na A.. Svedok vypovedal, že nebýval v byte v U. na N. ulici. Svedok sa nevedel vyjadriť k tomu, aké mali práva jeho rodičia k bytu na C. ulici v N.. Nevedel uviesť, na základe čoho vypovedal, že peniaze získané z predaja tohto bytu patrili jeho rodičom, toto predpokladal z toho, že sú to jeho rodičia a bývali v nejakom byte spoločne. Svedok mal vedomosť, že finančné prostriedky, ktoré sa získali z predaja tohto bytu, boli použité na kúpu pozemku v N. a to svedok vyvodil z toho, že krátko po predaji bytu sa kupoval pozemok, pričom vedel, že vo vlastníctve otcovej mamy je pozemok, na ktorom dom stojí, ale bližšie nevedel uviesť, z akých finančných prostriedkov sa staval rodinný dom. Svedok videl, že otec veľa

pracoval, aby dokončili dom, a preto dospel k záveru, že z týchto finančných prostriedkov sa hradili náklady na výstavbu rodinného domu, ale nevedel o tom, akými finančnými prostriedkami jeho rodičia disponovali v danom čase, keď sa rodinný dom staval. V období rokov 2007 - 2010 býval v Z. D. S. a rodinný dom sa staval v období rokov 2005 - 2006 až 2018. Z výpovede svedka F. Š. vyplýva, že žalobkyňa je jeho mama, žalovaný otec. Svedok sa dozvedel, že rodinný dom sa staval pre babku a nie pre nich, celý čas pritom otec tvrdil, že ten dom sa stavia pre nich. V roku 2006 sa kúpil pozemok v N., keď svedok bol malý, sa tam kopali základy a on sa tam hral, potom sa presťahovali do Z. D. S., boli tam 3 roky, potom sa vrátili do N., otec sľúbil, že sa dokončí dom a môžu sa doň nasťahovať. Bývali na S. X. u babky. Na dom v N. chodili každý víkend pracovať svedok a jeho brat, mama a otec, celý dom sa staval svojpomocne. V dome sa kupovala kuchyňa v roku 2013. Stavebný materiál chodili kupovať s otcom a mamou, kupovali cement, ktorý nakladal s bratom do príviesného vozíka, náradie, stavali dom svojpomocne. Bolo im povedané, že dom bude pre nich, na S. boli horšie podmienky, ale chceli to vydržať, lebo vedeli, že pôjdu do toho domu. Chodievali tam cez víkendy, sviatky, mama, brat, otec, trávili tam Vianoce, mama tam už mala aj svoje osobné veci. Takto to fungovalo dlhšiu dobu, dom bol pripravený na presťahovanie. Začali pochybovať, že sa tam vôbec presťahujú, po nejakom čase otec podal návrh na rozvod s mamou, vtedy jej osobné veci, čo mala v N. priniesol na S.. Vtedy sa otec presťahoval do N.Á. a svedok išiel s ním, (začiatkom roku 2018). V dome býval veľa času sám, otec trávil čas v garáži, to bolo dôvodom, prečo sa odsťahoval, bol tam sám, plakal, bol bez brata a mami. V tom čase si mama našla podnájom a mal ku komu ísť. V čase, keď mali ísť do N. v roku 2018, brat už mal priateľku a žili spolu. S mamou svedok žil v jednoizbovom byte, po čase sa vrátil zase k otcovi, tam mohol byť opäť rok. Teraz opäť prišiel k mame, lebo s otcom nevychádza, najmä, že ho sklamal v tom, že tvrdí, že dom sa staval pre babku a nie pre nich, pričom celý čas im tvrdil, že je to pre nich. Svedok uviedol, že jeho dedko sa tam pár krát zastavil, bol ďaleko aj so svojou novou manželkou, babka sa takisto zastavila pár krát, keď šla do C. D. S. a stavali si svoj dom, nikdy tam babka a dedko nebývali. Mama chodila do práce, pracovala v školskej jedálni a potom prešla do gastru. Otec pracoval v geologickom ústave, doteraz pracuje v zdravotnej poisťovni, ako prišiel z hlavnej práce, išiel si privyrobiť do garáže a on sám mu tam chodil občas pomáhať. Otec ani mama výšku príjmu svedkovi nehovorili.

11. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa ust. §§ 143, 144, 145 ods.1, 149 ods.1,2 3, 4 a 5, 150 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že súd môže vyporiadať zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov len na základe zákonných zásad uvedených v §150 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie postupoval na základe zásady parity, t.j. že podiely oboch manželov sú rovnaké, pričom každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo to, čo zo svojho oddeleného (výlučného) majetku vynaložil na spoločný majetok a zároveň je povinný uhradiť to, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na jeho oddelený (výlučný) majetok. Súd prvej inštancie prihliadal pri vysporiadaní aj na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Zvážil v širšom rozsahu rodinné vzťahy a starostlivosť o rodinu a nadobudnuté veci do bezpodielového spoluvlastníctva s prihliadnutím na to, ako sa strany sporu k sebe navzájom správali a ako jeden druhému umožnili resp. zámerne neumožnili sa o tieto veci patriace do ich bezpodielového spoluvlastníctva starať. Súd prvej inštancie dospel s ohľadom na vykonané dokazovanie k záveru, že podiely oboch manželov sú zásadne rovnaké, a aj keď podiely môže súd určiť inak s prihliadnutím na ust. § 150 Občianskeho zákonníka a okolnosť oddeleného hospodárenia (aj keď trvajúca dlhší čas), toto nevedlo súd k záveru o potrebe určenia rozdielných podielov na spoločnom majetku účastníkov. Ďalej uviedol, že nakoľko sa v danom prípade strany sporu ako bývalí manželia nedohodli na usporiadaní svojich majetkových pomerov po zániku manželstva rozvodom, v predmetnom súdnom konaní súd zhromaždil majetok patriaci do BSM a to veci, pohľadávky, záväzky, nehnuteľný majetok podľa tvrdení strán sporu a predložených listinných dôkazov a výpovedí svedkov. Následne súd prvej inštancie dospel k hodnote majetku a to zhodným tvrdením strán sporu o hodnote predmetného bytu 90.000,- eur a rozdelil majetok medzi strany sporu s prihliadnutím na predložené dôkazy. Do bezpodielového spoluvlastníctva manželov na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie ustálil, že patrí nehnuteľnosť na N. X.. Č..XX S. N., zapísaná Okresným úradom v Bratislave, katastrálny odbor, okres: Bratislava IV, obec: BA-m.č. U., G..Ú.. U., na liste vlastníctva č. XXXX, ako: byt č. XX na X.A.. bytového domu súp. č. XXXX, postaveného na pozemkoch -parcela registra ". parc. č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 155 m² a parc. č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 157 m², zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, G..Ú.. U., spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve vo veľkosti 4300/179456, na liste vlastníctva č. XXXX, ako: spoluvlastnícky podiel na pozemkoch - parcela registra "Y. parc. č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 155 m² a parc. č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 157 m² vo veľkosti 4300/179456. Uvedenú

nehnutelnosť strany sporu ako manželia nadobudli za trvania manželstva na základe kúpnej zmluvy (časť kúpnej ceny vo výške 40.000,-eur bola zaplatená prostredníctvom úveru poskytnutého manželom ako dlžníkom, veriteľom VÚB banka, a.s. a kúpna cena v sume 18.850,- eur bola zaplatená priamo predávajúcemu na základe dohody so žalovaným matkou žalovaného - pani D. Ď.. Súd prvej inštancie uviedol, že svedkyňa žalovanému ako svojmu synovi uvedené finančné prostriedky požičala, o čom žalobkyňa mala vedomosť, manželia v rozhodnom období nedisponovali finančnou hotovosťou na kúpu bytu. Súd prvej inštancie s poukazom na skutočnosť, že časť kúpnej ceny vo výške 40 000,- eur na zakúpenie predmetného bytu na N. ulici v N. bola zaplatená z úveru, poskytnutého veriteľom VÚB banka, a.s.. Mal z predložených dôkazov za preukázané, že počas trvania manželstva bol tento splácaný z prostriedkov tvoriacich masu BSM a po rozvoде manželstva (t.j. od zániku BSM odo dňa 02.08.2018) uhrádzaný z výlučných prostriedkov žalovaného, ktorý odo dňa 02.08.2018 do marca 2020, t. j. spolu 20 mesiacov, uhradil na splátky uvedeného úveru sumu v celkovej výške 3.829,- eur (20 x 191,45 eur), dňa 01.04.2020 (počas súdneho konania) vyplatil zostatok úveru v plnej výške 15.591,56 eur, teda žalovaný zo svojich finančných prostriedkov po rozvoде manželstva na úver uhradil sumu vo výške 19.420,56 eur. K pôžičke matky žalovaného D. Ď.X. vo výške 18.850,-eur mal súd prvej inštancie z výpovede svedkyne - matky žalovaného, čestného prehlásenia, potvrdením o zaplatení bytu zo dňa 27. 03. 2011, výpoveďou svedka M. M., preukázané, že požičala synovi - žalovanému finančné prostriedky vo výške 18.850,-eur na úhradu časti kúpnej ceny na kúpu bytu na N. ulici v N. s tým, že požičaná suma bude vrátená po splatení hypotekárneho úveru. Súd prvej inštancie ďalej posúdil, že sumu vo výške 52.778,33 eur (1.590.000,- SK) nezahrnul do masy BSM, nakoľko nemal za preukázaný právny úkon, na základe ktorého by mali strany sporu ako manželia nadobudnúť členské práva k družstevnému bytu č. XXX, na X. posch. bytového domu na C. X.. Č.. XX v N. a teda im ako manželom nemohol vzniknúť spoločný nájom k družstevnému bytu a to ani na základe Dohody o prevode členských práv a povinností člena SBD zo dňa 09.05.1994, nestali sa členmi Stavebného bytového družstva Bratislava IV, so sídlom Polianky č. 9, 844 37 Bratislava. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že bolo preukázané, že členom družstva bol výlučne otec žalovaného - O. Š., D.. XX.XX.XXXX na základe rozhodnutia družstva. Poukázal na Oznámenie o prijatí za člena družstva zo dňa 15. 02.1993, Kúpnu zmluvu zo dňa 12. 05. 1992 - čl. III, poukázal na to, že otcovi žalovaného bolo pridelené členské číslo XX XXX a otec žalovaného zaplatil aj členský vklad. Z rozhodnutia vyplýva, že byt bol pridelený členovi družstva s členským číslom XX XXX, ktoré bolo pridelené otcovi žalovaného. Žalobkyňa a žalovaný byt užívali, otec žalovaného na manželov členské práva a povinnosti nepreviedol (a to ani na základe darovacej zmluvy). Uvedené mal súd prvej inštancie za preukázané aj výsluchom svedkov - otca žalovaného O. Š. a matky žalovaného D. Ď.. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že byt na C. X.. Č.. XX S. N. bol následne na základe Dohody o prevode členských práv a povinností zo dňa 09.02.2006, prevedený na pani L. G. (podľa čl. I. - prevádzajúcim bol člen bytového družstva s číslom XX XXX t.j. otec žalovaného). Žalovaný dohodu podpísal z dôvodu, že došlo k administratívnej chybe. Cena - odplata, za ktorú boli prevedené členské práva a povinnosti k predmetnému družstevnému bytu, patrili otcovi žalovaného O. Š., ako členovi družstva a žalovaný vrátil finančné prostriedky vo výške 1.540.000,- SK (51.118,63 ,-eur; suma 50 000 SK bola zložená v realitnej kancelárii) otcovi tak, ako sa s ním dohodol a o tejto skutočnosti mala vedomosť aj žalobkyňa. K požadovanej sume 7.035,08 eur žalobkyňou ako investícia do výstavby rodinného domu v N. vo vlastníctve matky žalovaného D. Ď. súd prvej inštancie uviedol, že nebolo preukázané žalobkyňou, že bola použitá z finančných prostriedkov patriacich do BSM žalobkyne a žalovaného. Z výpovedí svedkov vyplynulo, že žalovaný a jeho brat pomáhali matke D. Ď. s výstavbou rodinného domu v N.G. na pozemku, (LV č. XXXX), a preto na niektorých dokumentoch ohľadom stavebných prác, materiálu je uvedené meno žalovaného či jeho telefónne číslo. Podľa tvrdenia svedkov - rodičov žalovaného, práce a materiál na stavbu predmetného rodinného domu boli financované z finančných prostriedkov rodičov žalovaného. K žalobkyňou uvádzanej sume 49.548,56 eur, súd prvej inštancie uviedol, že nemal za preukázané, že uvedené finančné prostriedky v rozhodnom období vo výške 1.492.700 SK (49.548,56 eur) by boli patrili do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu (žalobkyňa súdu nepreukázala, že by ako manželia s takýmto obnosom finančných prostriedkov patriacich do BSM disponovali a ani ich zdroj). Svedeckými výpoveďami matky žalovaného mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný tieto finančné prostriedky prevzal od svojej matky, ktorá mala v dispozícii od svojho otca, starého otca žalovaného - L. Ď. a tieto boli žalovanému odovzdané za účelom investovania v obchodnej spoločnosti SUN a.s. s tým, že z tohto investovania sa predpokladali výnosy a dohoda starého otca žalovaného a žalovaného bola, že tieto finančné prostriedky vo výške 1.492.700 SK starému otcovi vráti a výnos si žalovaný ponechá. Obchodná spoločnosť SUN, a.s. skrachovala, a teda starý otec žalovaného prišiel o svoje finančné prostriedky. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa neuniesla bremeno tvrdenia a nepreukázala súdu svoje tvrdenie, že predmetný rodinný

dom v N. patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z výpovedí svedkov (synov strán sporu) a fotografických záberov a prehratého videa na pojednávaní mal súd prvej inštancie za preukázané, že sa zúčastnili pri stavbe uvedeného rodinného domu v N., pomáhali s výstavbou a strávili na nehnuteľnosti čas. Opísali ako nejaké obdobie bývali aj v Z. D. S.. Deti strán sporu ale nemali vedomosť o hospodárení rodičov, o výške ich príjmu a o ekonomickej situácii v rodine, aj keď syn strán sporu (F. Š.) bol prítomný pri nákupe materiálov na stavbe rodinného domu, pôvod finančných prostriedkov na ich kúpu nevedel ozrejmiť, synovia nemali vedomosť o pôvode finančných prostriedkov, za ktoré bol zakúpený pozemok v N. a materiál na výstavbu rodinného domu. Súd prvej inštancie k žalobkyňou označeným finančným prostriedkom 7.035,08 eur, ktoré mali byť investované z bezpodielového spoluvlastníctva manželov do výstavby predmetného rodinného domu v N., dospel vzhľadom na predmet sporu, že tieto ako investíciu do majetku tretej osoby nie je možné vyporiadať v rámci konania o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

12. Z vykonaného dokazovania mal teda súd prvej inštancie za nesporne preukázané, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcu a žalovanej patrí nehnuteľnosť: byt č. XX, ktorý sa nachádza na X. poschodí bytového domu na N. X., číslo vchodu N. XX, súpisné číslo stavby XXXX, ktorý sa nachádza na pozemkoch registra Y. G., číslo parcely XXX, XXX a spoluvlastnícky podiel o veľkosti 4300/179456 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, ktoré sa nachádzajú v okrese Bratislava IV, obec Bratislava - U., S. G. Ú. U., zapísanú na liste vlastníctva č. XXXX, v hodnote 90.000,- eur. S poukazom na ustálený skutkový stav, s ohľadom na predmet tvoriaci masu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, súd s poukazom na ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka vyporiadal bezpodielového spoluvlastníctvo manželov tak, že predmetné nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobkyňi finančné vyrovnanie v sume 25.864,72,-eur z hodnoty majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Výpočet vyrovnacieho podielu uviedol nasledovný: 90.000,- eur hodnota bytu - 19.420,56 eur (splátky úveru - 3.829,- eur + zostatok úveru - 15.591,56 eur) - 18.850,- eur (pôžička žalovanému od jeho matky D. Ď.) a to deleno 2 (keď na žalovaného pripadá podiel 1/2 a na žalobkyňu 1/2).

13. Súd prvej inštancie rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania nakoľko dospel k záveru, že podiely oboch manželov na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú rovnaké a započítal úhradu vykonanú žalovaným na splátky úveru od VÚB a.s. po rozvoze manželstva 02.08.2018 (§ 255 ods. 2 CSP). Konanie o vyporiadanie BSM je konaním iudicium duplex, teda strany sporu majú zároveň postavenie žalobcu a žalovaného, v ktorom zároveň súd nie je viazaný žalobou strán sporu na vyporiadanie v tom zmysle, že nie je viazaný cenou vecí a navrhnutým spôsobom vyporiadania vecí; je viazaný v tom zmysle, že musí o vyporiadaní stranami špecifikovanej masy BSM rozhodnúť. Súd priznal žalobkyňi a žalovanému rovnaký podiel na hodnote nehnuteľností so zohľadnením splátok zostatku úveru, pôžičky matky žalovaného (tak ako je uvedené vo výroku), avšak pri súčasnom zohľadnení stavu pri vyporiadaní celej masy BSM súd nemohol dospieť k záveru o jednoznačnom procesnom úspechu žalobkyne, či žalovaného v plnom rozsahu, a preto pomer úspechu strán sporu považoval v zásade za rovnaký, a preto žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

14. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie. Má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na skutkových záveroch, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, čím možno konštatovať, že odôvodnenie rozsudku nedáva odpovede na rozhodujúce otázky potrebné pre správne posúdenie veci a tým je rozhodnutie nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Poukázala na ust. § 220 ods. 2 druhá veta CSP, podľa ktorého je súd povinný v odôvodnení rozsudku „jasne a výstižne vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé“. Namiesto toho tvorí odôvodnenie rozsudku zväčša len skopírovaný text zápisnice o pojednávaní. Súd prvej inštancie vyhodnotil vykonané dôkazy jednostranne a tendenčne v neprospech žalobkyne, pričom v odôvodnení rozsudku súd vykonané dôkazy popisuje nedostatočne a nevyhodnocuje ich vo vzájomných súvislostiach. Výpovede strán sporu a svedkov opisuje v rozsudku neúplne a účelovo, neuvádza tie

významné skutočnosti, ktoré svedčia v prospech tvrdení žalobkyne. Závažné skutočnosti, ktoré počas konania naznačila žalobkyňa, a ktoré preukázali spochybnenie vierohodnosti dôkazov vykonaných v rámci procesného útoku a obrany žalovaného súd prvej inštancie vôbec nevyhodnotil ani nevyvrátil, či už negatívne alebo pozitívne, v prospech žalobkyne, jednoducho tieto podstatné skutočnosti vo svojom rozsudku úplne odignoroval. Rovnako sa súd pri rozhodovaní o jednotlivých položkách masy BSM opiera iba o tvrdenia a dôkazy žalovaného, pričom ich vôbec nehodnotí v kontexte a v súvislosti s tvrdeniami žalobkyne. V bode 27 rozsudku súd konštatuje, že zhromaždil všetok majetok patriaci do BSM, avšak nezahrmul do masy BSM sumu vo výške 400.000 Sk (13.277,57 eur), ktorú žalovaný poskytol N. A. za účelom dovozu a kúpy dvoch motorových vozidiel, a to napriek tomu, že žalobkyňa označila túto sumu ako sumu patriacu do masy BSM na pojednávaní dňa 16.11.2022 a predložila o tom dôkaz, uznesenie OR PZ BA IV ČVS: ORP-159/OVK-MA-2004 zo dňa 19.02.2004. Polovica tejto sumy, teda suma vo výške 6.638,78 eur patrí žalobkyňi a bolo potrebné túto sumu zahrnúť v prospech žalobkyne pri vysporiadaní BSM. Súd túto investíciu napokon aj spomína na strane 24 rozsudku. V bode 29 rozsudku súd konštatuje, že má z výpovede svedkyne D. Ď., jej Čestného vyhlásenia, Potvrdením o zaplatení bytu zo dňa 27.03.2011 a výpovede svedka M. M. preukázané, že matka žalovaného požičala svojmu synovi finančné prostriedky vo výške 18.850 eur na kúpu 1-izbového bytu na N. ulici v U. (ďalej len „Byt N.“), pričom sa súd vôbec nevyjadril k účelne zavádzajúcim výpovediam oboch svedkov, ktorých spornosť žalobkyňa jednoznačne dokázala, taktiež sa súd nevyjadril a nezobral do súvislosti klamlivé a nedôveryhodné Čestné vyhlásenie D. Ď., hoci postupom podľa § 191 ods. 2 CSP tak mohol urobiť. Žalovaným predložené Potvrdenie o zaplatení bytu zo dňa 27.03.2011, podpísané svedkyňou D. Ď. a svedkom M. M., nie je spôsobilým dôkazom a nepreukazuje skutočnosť, že matka žalovaného požičala v tom čase žalovanému a jeho manželke (žalobkyňi) finančné prostriedky na kúpu bytu. Svedok M.F. nebol účastníkom údajného zmluvného vzťahu o pôžičke medzi žalovaným ako dlžníkom a matkou žalovaného ako veriteľkou, takže sa k tejto okolnosti nemôže vyjadriť. V súvislosti s týmito dôkazmi urobil súd nesprávny skutkový záver. Žalobkyňa už vo svojej Replike zo dňa 14.03.2020 poprela tvrdenie žalovaného, že mu na kúpu bytu N. požičala peniaze jeho matka a spochybňuje Čestné vyhlásenie matky žalovaného, o ktorom sa domnieva, že je klamlivé, účelové, urobené v snahe ovplyvniť výsledok sporu v prospech žalovaného a súčasne nie je spôsobilým dôkazom o tom, že matka žalovaného skutočne požičala žalovanému peniaze za účelom kúpy bytu N., nakoľko chýba akýkoľvek doklad o odovzdaní a skutočnom prijatí takýchto peňazí v prospech žalovaného (príjmový doklad, výpis z účtu, zmluva o pôžičke). V bodoch 30 a 31 rozsudku súd odôvodňuje nezahrnutie sumy 52.778,33 eur do masy BSM tým, že strany sporu nemohli nadobudnúť členské práva k družstevnému bytu č. XXX a teda im nemohol vzniknúť spoločný nájom k družstevnému bytu, keďže členom Stavebného bytového družstva bol len otec žalovaného O. Š., čo má súd preukázané z Oznámenia o prijatí za člena družstva zo dňa 15.02.1993. Táto skutočnosť však z tohto oznámenia vôbec nevyplýva, pretože tam chýba dátum narodenia novoprijatého člena družstva a nachádza sa tam len meno a priezvisko novoprijatého člena družstva, ktoré má žalovaný rovnaké so svojím otcom. Žalobkyňa sa už vo svojej Replike zo dňa 14.03.2020 vyjadrovala, že nepopiera žalovaným predložený dôkaz Kúpna zmluva zo dňa 12.05.1992, v zmysle ktorej mal otec žalovaného nadobudnúť byt na C. X. Č. XX v N. (N. C.) ako časť odplaty za predaj jeho rodinného domu v U., avšak otec žalovaného daroval byt C. stranám sporu, ktorí už mali v tom čase spoločného syna H. (aj on bol uvedený v Dohode o prevode členských práv a povinností člena SBD zo dňa 09.05.1994), takže nešlo len o nejakú dohodu o užívaní tohto bytu stranami sporu ako to uvádza svedok O. Š., D. XX.XX.XXXX vo svojej svedeckej výpovedi dňa 07.10.2021 (svedok uviedol, že „nech tam ostanú bývať“), ale išlo o plnohodnotný dar žalovanému a žalobkyňi, pričom úmysel darcu darovať Byt C. obidvom manželom je zjavný, nakoľko ich obidvoch nechal zapísať ako nájomcov družstevného nájomného bytu. To bol dôvod, prečo Dohodu o prevode členských práv a povinností člena SBD zo dňa 09.05.1994 uzatvárali žalovaný a žalobkyňa ako manželia, takže členské práva a povinnosti k Bytu C. vznikli len a len im dvom, a nie otcovi žalovaného. Na základe uvedeného nemôže byť pravdivé tvrdenie uvedené v Čestnom vyhlásení svedka O. Š., D. XX.XX.XXXX, zo dňa 22.01.2020, že „v predmetnom rozhodnutí družstva (Rozhodnutie o pridelení bytu zo dňa 10.05.1994) však došlo k zámene môjho dátumu narodenia a dátumu narodenia môjho syna O. Š., ktorý sa narodil dňa 17.11.1972“, čím je vierohodnosť tohto dôkazu spochybnená. Vierohodnosť tohto dôkazu je spochybnená o to viac, že svedok O. Š., D. XX.XX.XXXX vo svojej svedeckej výpovedi dňa 07.10.2021 na otázku, či Čestné vyhlásenie zo dňa 22.01.2020 písal sám alebo mu ho dal niekto na podpis uviedol, že „jeho text nepozná, podpis vyzerá ako jeho, ale text určite nepodpisoval“. Neobstojí teda tvrdenie svedka O. Š., že v Rozhodnutí o pridelení bytu zo dňa 10.05.1994 došlo k zámene jeho dátumu narodenia a dátumu narodenia žalovaného. Ak by išlo o chybu v písaní, nepodpisoval by toto rozhodnutie žalovaný, ale svedok O. Š., ale keďže Rozhodnutie o pridelení bytu zo dňa 10.05.1994 podpísal žalovaný, je

zjavné, že byt C. mal byť pridelený žalovanému (a jeho manželke), a nie svedkovi O. Š.. Súd však vyhodnotil túto skutočnosť ako „administratívnu chybu“ a z vykonaného dôkazu tak urobil nesprávny skutkový záver. Na základe Dohody o prevode členských práv a povinností člena SBD zo dňa 09.05.1994 tak nadobudli strany sporu ako manželia členské práva k družstevnému bytu č. XXX na X. podlaží bytového domu na C. X. Č.. XX S. N. (byt C.) a súčasne stranám sporu vznikol spoločný nájom družstevného bytu C.. Na základe uvedeného, keďže sa strany sporu stali v zmysle § 703 ods. 1 Občianskeho zákonníka nájomcami (družstevnému) bytu za trvania manželstva, vznikol im spoločný nájom bytu manželmi. Navyše, keďže sa strany sporu za trvania manželstva spoločne stali nájomcami družstevného bytu, vznikol im v zmysle § 703 ods. 2 Občianskeho zákonníka so spoločným nájomom bytu manželmi aj spoločné členstvo manželov v družstve; pričom z tohto členstva sú obaja manželia oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne. Preto, keď následne Dohodou o prevode členských práv a povinností k družstevnému bytu zo dňa 09.02.2006 došlo k prevodu členských práv a povinností k bytu C. na tretiu osobu, a to za cenu 1 590 000 Sk (52.778,33 eur), a bolo tomu tak počas trvania manželstva, cena za ich prevod patrí do BSM strán sporu a je potrebné ju vysporiadať. Súbežne s Dohodou o prevode členských práv a povinností k družstevnému bytu zo dňa 09.02.2006 bola podpísaná aj Dohoda o prevode členských práv a povinností k členskému číslu XXXXX, na základe ktorej sa uskutočnil prevod členských práv a povinností ku dňu 01.03.2006, pričom aj túto dohodu podpísala žalobkyňa ako manželka žalovaného, čo opäť potvrdzuje, členkou družstva a nájomkyňou družstevného bytu bola žalobkyňa, ktorej vznikol spoločný nájom manželmi. Ak by malo dôjsť k administratívnej chybe, nemali takúto dohodu podpisovať strany sporu ako manželia, ale rodičia žalovaného. Vzhľadom na to, že žalobkyňa nemá vedomosť o tom, že by žalovaný použil peniaze v sume 1.590.000 Sk (52.778,33 eur) za prevod členských práv a povinností k bytu C. na účel nadobudnutia alebo udržania majetku v BSM (žalovaný ich použil na kúpu pozemku N. a stavbu rodinného domu na ňom), žalobkyňa má za to, že ich žalovaný použil pre svoju vlastnú spotrebu alebo na svoj ostatný majetok (§ 150 druhá veta Občianskeho zákonníka) a táto suma vo výške 1.590.000 Sk (52 778,33 eur) sa má zaradiť do BSM a je potrebné ju vysporiadať. Žalobkyňa uvádza v odvolaní, že už v žalobe poukazovala na judikáty, ktoré potvrdzujú, že uniesť dôkazné bremeno ohľadom použitia majetku mimo rámec BSM mal žalovaný. Podľa rozsudku NS ČR, sp. zn. 22 Cdo 2433/1999, podľa ktorého „ak jeden z manželov peniaze z účtu bez súhlasu druhého manžela za trvania manželstva vybral a spotreboval, treba vybranú sumu zaradiť do BSM a vyporiadať ju.“. Toho manžela, ktorý finančné prostriedky v peňažnom ústave z účtu vyberie, ťaží povinnosť a dôkazné bremeno týkajúce sa toho, akým spôsobom s takýmito prostriedkami naložil. Žalobkyňa v tomto smere poukázala i na rozsudok NS ČR, sp. zn. 22 Cdo 1135/2005. Žalobkyňa už vo svojej replike zo dňa 14.03.2020 poprela tvrdenie žalovaného, že po predaji bytu C. musel vrátiť peniaze svojmu otcovi, nakoľko sa jej o tom žalovaný nikdy nezmiel, nikdy tieto peniaze otec žalovaného od žalovaného alebo od žalobkyne nežiadal, a preto žalobkyňa spochybňuje Čestné vyhlásenie otca žalovaného, o ktorom sa domnieva, že je klamlivé, účelové, urobené s cieľom nepravdivými tvrdeniami pomôcť žalovanému v súdnom spore. Žalobkyňa ďalej popiera pravdivosť tvrdení uvedených v Čestnom vyhlásení otca žalovaného aj z toho dôvodu, že obsahuje rozpor so skutočnosťou v tom smere, že v čase kúpy pozemku N. a stavby rodinného domu na ňom otec žalovaného už dávno nežil s matkou žalovaného, s ktorou bol už niekoľko rokov rozvedený a súčasne bol ženatý s inou ženou. Druhé manželstvo otca žalovaného netrvalo dlho, keďže už dňa 21.02.2007 bol právoplatne rozvedený so svojou druhou manželkou P., s ktorou sa rozviedol kvôli svojej známosti so svojou terajšou, v poradí treťou manželkou R. Š., s ktorou žije doteraz a teda ťažko možno uveriť, že otec žalovaného finančne, alebo akokoľvek inak pomáhal svojej bývalej (prvej) manželke, s ktorou nežil prinajmenšom od 24.07.1999. V bode 33 rozsudku súd tvrdí, že žalobkyňa súdu nepreukázala, že by strany sporu ako manželia disponovali s finančnými prostriedkami vo výške 49.548,56 eur (1.492.700 Sk), ktoré žalovaný investoval do spoločnosti SUN a.s., so sídlom Viedenská cesta č. 7, 851 01 Bratislava, IČO: 35761733, v čom žalobkyňa vidí nesprávne právne posúdenie veci súdom. Žalobkyňa na prvom pojednávaní dňa 16.11.2020 odpovedala na otázku svojho právneho zástupcu ohľadom žalobcovej investície do spoločnosti SUN a.s. nasledovne „My sme peniaze mali, manžel sa snažil zarábať, bol šikovný... Aj moja výplata chodila na jeho účet...“, teda táto skutočnosť dokazuje, že strany sporu mohli disponovať takýmto obnosom finančných prostriedkov. Aj toto je prípad, kedy dôkazné bremeno ohľadom použitia spoločných prostriedkov na účel nadobudnutia alebo udržania majetku v BSM spadá na žalovaného. Žalobkyňa má za to, že žalovaný tým, že poskytol peniaze patriace do BSM strán sporu spoločnosti SUN a.s., použil túto sumu bez toho, aby o tom žalobkyňa vedela, a použil ich tak mimo rámec BSM, preto je potrebné túto sumu vo výške 49.548,56 eur zaradiť do BSM a je potrebné ju vysporiadať. Žalobkyňa ďalej v odvolaní uvádza, že už vo svojej Replike zo dňa 14.03.2020 poprela tvrdenie uvedené v Čestnom vyhlásení matky žalovaného, že prevzala peniaze vo výške 49.548,56 eur od svojho otca L. Ď.X.. Toto tvrdenie, keďže sa nedá overiť, je len

účelovým tvrdením s cieľom ovplyvniť výsledok sporu v prospech žalovaného. V Zmluve o pôžičke zo dňa 07.08.1999 sú zmluvnými stranami jednoznačne len žalovaný a spoločnosť SUN a. s. Ohľadom sumy 7.035,08 eur ako investície do výstavby rodinného domu v N. vo vlastníctve matky žalovaného, má žalobkyňa za to, že súd prvej inštancie aj v tomto prípade dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a súčasne vec nesprávne právne posúdil. Žalobkyňa už vo svojej Replike zo dňa 14.03.2020 poprela a spochybnila pravdivosť tvrdení uvedených v Čestnom vyhlásení otca žalovaného, týkajúce sa nákupu stavebného materiálu, keďže v čase jeho nákupu otec žalovaného už dávno nežil s matkou žalovaného, s ktorou bol už niekoľko rokov rozvedený a súčasne bol ženatý s inou ženou, takže ťažko možno uveriť, že otec žalovaného finančne, alebo akokoľvek inak pomáhal svojej bývalej manželke. Rovnako je absurdné, aby otec žalovaného nakupoval stavebný materiál tak, že na fakturačných a zmluvných údajoch uvedenie síce svoje meno a priezvisko, avšak telefónne číslo už uvedie na svojho syna, teda žalovaného. Pokiaľ ide o Čestné vyhlásenie matky žalovaného a Čestné vyhlásenie brata žalovaného, tvrdenia v nich uvedené žalobkyňa popiera a tvrdí, že sú čírym klamstvom. Žalobkyňa popiera tvrdenia uvedené v týchto čestných vyhláseniach, že pri platbách súvisiacich so stavebnými prácami a s nákupom stavebných materiálov boli použité peniaze patriace matke žalovaného a otcovi žalovaného, nakoľko v tom čase už dávno neboli manželmi. Žalobkyňa naďalej tvrdí a je presvedčená, že žalovaný minul minimálne sumu 14.945,36 eur so spoločných peňazí patriacich do BSM strán sporu, pričom polovicu tejto sumy, t.j. sumu 7.472,68 eur, je potrebné pripočítať žalobkyni. V bode 34 rozsudku súd tvrdí, že „z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa neuniesla bremeno tvrdenia a nepreukázala súdu svoje tvrdenie, že predmetný rodinný dom v N. patril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd prvej inštancie aj v tomto prípade dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a súčasne vec nesprávne právne posúdil. Žalobkyňa dala do pozornosti bod 20 Uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.02.2022, č.k. 1Co/52/2019, podľa ktorého: „ Vo všeobecnosti vychádzajúc z aplikačnej praxe súdov odvolací súd k otázke vzniku spoluvlastníctva zhotovením veci pripomína, že osobitne významná je subjektívna stránka zhotoviteľa (zhotoviteľov) veci. Vlastníctvo k novo zhotovenej veci (najmä k stavbe) nadobúda ten, kto stavbu realizoval avšak s úmyslom mať ju pre seba (stavebník). Ak ide o vec zhotovenú spoločnou činnosťou, nie je rozhodujúce, či a v akej miere sa ten ktorý subjekt podieľal na zhotovení veci (stavby), ale to, či sa osoby, ktoré vec zhotovili spoločnou činnosťou dohodli na tom, že vec bude v ich spoluvlastníctve. Rozhodujúca je tu existencia takejto dohody. Dohoda o vzniku spoluvlastníctva nemusí byť písomná, a to ani vtedy, ak sa vlastníctvo zapisuje do katastra nehnuteľnosti. Dokonca stačí, ak ide o konkludentnú dohodu. Z dohody, čo aj ústnej alebo konkludentného správania zhotoviteľov však musí byť zrejmy úmysel o nadobudnutí veci do spoluvlastníctva. Nie je rozhodujúce, či dôjde k dohode aj o výške podielov. Ak je táto výška sporná, má sa za to, že podiely sú rovnaké (§ 137 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Dohoda o vzniku spoluvlastníctva však musí byť uzavretá do vzniku veci. Pri hodnotení konkrétnej veci je teda možné zobrať do úvahy iba skutočnosti, u ktorých došlo do zhotovenia veci. Môže však nastať situácia, že napr. stavbu realizovalo viacero osôb, ktoré neuzavreli žiadnu dohodu. Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí vo veci sp. zn. 22Cdo 2053/2009 zaujal stanovisko, podľa ktorého treba zobrať do úvahy všetky okolnosti danej veci a ak z nich nie je zrejmé, že malo ísť o výlučné vlastníctvo len jednej osoby (alebo spoluvlastníctvo niektorého z nich), treba mať za to, že zhotoviteľom sú všetky osoby, ktoré stavbu realizovali, ktoré sa stávajú spoluvlastníkmi veci. Možno dodať, že v prípade, ak ide o novú stavbu, vlastníctvo k nej sa nadobúda bez zreteľa na jej zápis v katastri nehnuteľností. Tento zápis je podľa platnej právnej úpravy možný len na základe súpisného čísla vydaného podľa príslušného zákona, pričom kataster zapíše ako vlastníka stavby osobu uvedenú v rozhodnutí o udelení súpisného čísla (§ 46 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z. z.), pričom súpisné číslo je udelené osobe, ktorá je uvedená v kolaudačnom rozhodnutí, ak sa nepreukáže niečo iné. Tento zápis v katastri má však vo všeobecnosti za následok iba to, že dôkazné bremeno zaťažuje toho, kto nie je ako vlastník uvedený v uvedenej evidencii, pričom tento zápis mohol byť uskutočnený bez zreteľa na skutočný zámer sledovaný zhotoviteľmi stavby. “ Žalobkyňa už v podanej žalobe žiadala alternatívnym petitom, aby z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu súd prikázal do podielového spoluvlastníctva o výške spoluvlastníckych podielov 1/2 pre žalobkyňu a 1/2 pre žalovaného - nehnuteľnosť: rodinný dom neevidovaný na liste vlastníctva, ktorý je postavený na pozemku v katastrálnom území N., parcelu registra „, parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 490m2 druh pozemku orná pôda, zapísaný na liste vlastníctva č. LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Senec, katastrálny odbor. Žalobkyňa je presvedčená, že do masy BSM patrí aj dom postavený na pozemku N.. V takom prípade by žalobkyňa netrvala na tom, aby jej bola vyplatená polovica súm z titulu kúpnej ceny za predaj bytu C. (polovica zo sumy 52.778,33 eur) a z titulu stavebných prác a materiálov použitých na stavbu rodinného domu na pozemku N. (polovica zo sumy 7.035,08 eur). Žalobkyňa naďalej otvára na svojich tvrdeniach ohľadom toho, že na stavbe rodinného

domu na pozemku N. výrazne pomáhala aj žalobkyňa, spolu s deťmi. Žalovaný neustále žalobkyňu presviedčal a ubezpečoval, že rodinný dom sa stavia pre nich a ich deti. Žalobkyňa ani na okamih nepochybovala, že by tento rodinný dom mohol byť vo vlastníctve niekoho iného ako v ich vlastníctve, a s hrôzou neskôr zistila, že Pozemok N. je napísaný na matku žalovaného. Žalobkyňa má za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a pri vyhodnocovaní dôkazov preferoval klamlivé výpovede rodičov žalovaného a ich čestné vyhlásenia pred autentickými listinnými dôkazmi žalobkyne v podobe faktúr, zmlúv a úradných dokumentov, pričom tieto listinné dôkazy žalobkyne vznikli v čase, keď sa udiali skutočnosti, ktoré tieto listinné dôkazy preukazujú a majú objektívnu povahu. Dôkazy žalovaného majú jednostranný a účelový charakter subjektívnej povahy, umelo vykonštruovaný s cieľom poprieť tvrdenia žalobkyne, ktoré vznikli účelne počas konania, ako to je v prípade čestných vyhlásení svedkov navrhnutých žalovaným a ich svedeckých výpovedí. Súčasne má za to, že súd vec nesprávne právne posúdil, keď nevzal do úvahy elementárne zásady vysporiadania BSM a definovania masy BSM a konštantnú judikatúru v tejto oblasti, najmä pokiaľ ide o unesenie dôkazného bremena pri použití majetku mimo rámec BSM.

15. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalobkyne, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na skutkových záveroch, ktoré by nemali mať (podľa názoru žalobkyne) oporu vo vykonanom dokazovaní, a že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nedáva odpovede na rozhodujúce otázky potrebné pre správne posúdenie veci, z dôvodov ktorých má byť toto rozhodnutie nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Žalovaný považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne a právne správny, pričom rozsudok je riadne odôvodnený tak, aby spĺňal zákonné požiadavky na dostatočné a preskúmateľné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Z uvedených dôvodov žalovaný považuje odvolanie žalobkyne za nedôvodné a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu potvrdil ako vecne správny. Skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nenaplnilo predstavy žalobkyne o rozhodnutí súdu v tejto veci, neodôvodňuje záver (ktorý prezentuje žalobkyňa) o nepresvedčivom, nesprávnom a nepreskúmateľnom rozhodnutí. Tvrdenie žalobkyne, že súd prvej inštancie nezahrnul do masy BSM sumu 12.277,57 eur (t. j. 400.000,- SKK), ktorú mal podľa tvrdení žalobkyne žalovaný poskytnúť N. A., hoci žalobkyňa (podľa jej názoru) označila túto sumu ako patriacu do masy BSM, nie je pravdivé a je zavádzajúce. Podľa názoru žalovaného žalobkyňa neurobila formálny úkon, ktorým by zaradila predmetnú „položku“ do masy BSM a túto žiadala vysporiadať. Žalobkyňa tak neurobila vo svojom záverečnom stanovisku zo dňa 04.02.2022 a ani na pojednávaní, ktoré žalobkyňa spomína. Vzhľadom na uvedené by nebolo ani správne, keby súd prvej inštancie uvedenú sumu vysporiadaval, resp. túto zohľadňoval, keďže súd vysporiadava to, čo predmetom vysporiadania urobia strany sporu. Ku sponchybovaniu svedka D. Ď., k jej čestnému vyhláseniu, k potvrdeniu o zaplatení bytu a k výpovedi svedka M. M., žalobkyňou, žalobca uvádza, že súd prvej inštancie sa riadnym spôsobom týmito dôkazmi zaoberal, tieto vyhodnotil a svoje úvahy a závery aj k týmto dôkazom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. K potvrdeniu o zaplatení bytu zo dňa 27.03.2011 žalobkyňa len uviedla, že tento dôkaz nie je spôsobilým dôkazom a nepreukazuje skutočnosť, ktorú tvrdí žalovaný, avšak bližšie neuvádza, na základe čoho, resp. z akých dôvodov, nemá byť tento dôkaz relevantným. Konštatovanie žalobkyne v tomto smere bez ďalšieho (bez predloženia dôkazu) nepostačuje. K svedkovi M. žalobkyňa uviedla, že nebol účastníkom konania, a tak sa nemôže tento svedok vyjadrovať k tomu, či prevzal peniaze alebo nie. S takýmto názorom žalobkyne sa žalovaný nestotožňuje, nakoľko tento svedok priamo peniaze prevzal, keďže boli určené jemu, a tak je zrejmé, že práve a jedine tento svedok vie, resp. vedel potvrdiť alebo vyvrátiť, či k prevzatíu finančných prostriedkov z jeho strany došlo alebo nie. Žalobkyňa uvádza, že poprela tvrdenie žalovaného, že mu na kúpu bytu na N. ul. požičala matka, avšak takéto popretie bez ďalšieho nepostačuje. Žalovaný uvádza, že žalobkyňa, rovnako ako žalobca, je povinná svoje tvrdenia v konaní preukázať. Uvedené platí aj vo vzťahu k vyslovenej domnienke žalobkyne o klamlivosti, účelovosti čestného vyhlásenia matky žalovaného. V súvislosti s prevzatím finančných prostriedkov svedkom M. žalovaný dodáva, že bol predložený aj doklad o prevzatí, a tiež boli tieto tvrdenia potvrdené samotným svedkom. Žalovaný ku členským právom k družstevnému bytu uvádza, že v konaní bolo predložené jednak oznámenie spomínané žalobkyňou, ako aj rozhodnutie o pridelení bytu na C. ul., a tiež kúpna zmluva (k čomu sa súd prvej inštancie vyjadruje aj v bode 6. odôvodnenia svojho rozhodnutia), ktoré dôkazy jasne preukazujú, že strany sporu členské práva nadobudnúť ani nemohli. Uvedené potvrdzuje aj ďalšia skutočnosť, a to, že členský vklad zaplatil otec žalovaného, nie žalovaný. K údajnému daru bytu na C. ul., ktorý mal byť darovaný otcom žalovaného stranám sporu, sa žalovaný vyjadroval už počas konania, kedy uviedol, že darovanie by nebolo ani len právne možné. Skutočnosť, že sa nejednalo o dar stranám sporu zo strany otca žalovaného bola preukázaná o. i. aj výpoveďami otca a matky žalovaného.

Žalobkyňa nepredložila v konaní žiadnu darovaciu zmluvu a ani iný dôkaz, ktorý by preukazoval tvrdenia žalobkyne. Záver žalobkyne, že členské práva a povinnosti člena SBD vznikli výlučne stranám sporu, nie otcovi žalovaného, nie je správny, a to tak ani po stránke právnej, ani faktickej - keďže uvedené nevyplýva zo zisteného skutkového stavu a vykonaného dokazovania. K administratívnej chybe ohľadne rozhodnutia o pridelení bytu, sa žalovaný už vyjadroval a na svojom vyjadrení zotrúva. Žalobkyňa nepreukázala opak tvrdení žalovaného ani v tomto smere, z dôvodu ktorého je záver súdu prvej inštancie aj ohľadne uvedenej skutočnosti, správny a v súlade so skutkovým stavom a vykonaným dokazovaním. Aj napriek tomu, že samotná žalobkyňa poukazovala počas konania, ako aj v odvolaní, na potrebu preukázania svojich tvrdení (t. j. unesenie dôkazného bremena), svoje dôkazné bremeno žalobkyňa neuniesla a jej vyjadrenia zostali len v rovine tvrdení. Žalovaný vrátil svojmu otcovi sumu 51.118,63 eur (keďže suma 50.000,- SKK bola zložená v realitnej kancelárii), ktorú skutočnosť žalobkyňa naďalej rozporuje. Táto skutočnosť však bola v konaní preukázaná, pričom to, že žalobkyňa vyslovuje svoju nepreukázanú domnienku o účelovosti a klamlivosti čestného vyhlásenia otca žalovaného, na uvedenom nič nemení. Podľa žalovaného, súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobkyňa nepreukázala, že by strany sporu ako manželia disponovali finančnými prostriedkami vo výške 49.548,56 eur. Žalovaný sa nestotožňuje so záverom žalobkyne o tom, že dôkazné bremeno mal uniesť v tomto smere žalovaný, práve naopak žalobkyňa tvrdí určitú skutočnosť, z ktorej vyvodzuje pre seba priaznivé následky, a tak je to práve žalobkyňa, ktorá je povinná tieto skutočnosti preukázať. Vyjadrenie žalobkyne, že strany sporu mohli disponovať takýmto obnosom finančných prostriedkov, nie je postačujúce a nie je ani preukázaním žalobkyňou tvrdených skutočností tak, ako to správne vyhodnotil aj súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu a vykonaného dokazovania správne uzavrel, že nebola preukázaná žalobkyňou tvrdená investícia vo výške 7.035,08 eur z BSM strán sporu. Popretie pravdivosti tvrdení uvedených v čestnom vyhlásení otca žalovaného žalobkyňou a to z dôvodu, že už v tom čase nežil s matkou žalovaného, s ktorou už niekoľko rokov nežil a bol ženatý s inou ženou, považuje žalovaný za absolútne irelevantné. To, že žalobkyňa uvádza, že len ťažko možno uveriť tomu, že rozvedený manžel by pomáhal svojej rozvedenej manželke, je rovnako pre posúdenie danej veci irelevantné. Bez relevancie sú aj vyjadrenia žalobkyne k čestným vyhláseniam matky žalovaného a brata žalovaného, ktoré neboli žalobkyňou hodnoverným spôsobom spochybnené a nebol preukázaný ich opak. K poukázaniu žalobkyne na uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 1 Co/52/2019, zo dňa 28.02.2022, žalovaný uvádza, že Krajský súd v Košiciach rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Je tak zrejme, že nie je známe konečné rozhodnutie. Dôležité je tiež poznamenať, že predmetné rozhodnutie predložené žalobkyňou sa týkalo inej veci (po skutkovej stránke), pričom odvolacím súdom bolo zrušené z dôvodu nedostatočného odôvodnenia tohto súdneho rozhodnutia. Z tohto dôvodu nemožno predložené súdne rozhodnutie považovať za relevantné pre dané konanie. Aj napriek vyššie uvedenému žalovaný dodáva, že súd v tomto inom konaní upriamil pozornosť aj na rozhodovaciu prax v otázkach možného vzniku podielového spoluvlastníctva v prípade výstavby. V súlade s touto na to, aby bolo možné v kontexte všetkých okolností danej veci uvažovať o vzniku podielového spoluvlastníctva k určitej stavbe, je potrebné, aby ten, kto tvrdí, že podielové spoluvlastníctvo vzniklo, preukázal svoj úmysel v tomto smere (to zn. realizovanie stavby pre seba), resp., aby preukázal dohodu o tom, že stavba bude vystavaná a bude patriť do podielového spoluvlastníctva. V danom prípade žalobkyňa ani úmysel, ani dohodu, v žiadnom prípade nepreukázala. Ak by sa aj jednalo o prípad, kedy zúčastnené osoby neuzavreli žiadnu dohodu, je potrebné hodnotiť kontext tvrdených okolností danej veci, ktoré musia byť preukázané. Žiadne takéto okolnosti však žalobkyňa v tomto konaní nepreukázala. Vlastnícke právo sa k nehnuteľnosti nadobúda zápisom vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ktorý zápis sa môže uskutočniť aj bez zreteľa na „skutočný zámer sledovaný zhotoviteľmi stavby“. Žalobkyňa, ak bola toho názoru, ktorý prezentuje aj v tomto konaní, sa mohla „domáhať ochrany svojich práv“ po tom, čo bolo vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti (rodinnému domu) zapísané v prospech matky žalovaného. Žalobkyňa tak však neurobila a až v čase tohto konania prichádza s týmito účelovými, avšak nepreukázanými, tvrdeniami. Tvrdenia žalobkyne, že s hrôzou neskôr zistila, že pozemok N. je napísaný na matku žalovaného, sú irelevantné, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa mala možnosť sa uvedenú skutočnosť dozvedieť z príslušného listu vlastníctva dostupného aj na J.G..sk. Taktiež tvrdenia žalobkyne, že výrazne na dome pomáhala, spolu s deťmi, že žalovaný ju mal ubezpečovať, že dom stavajú pre nich a ich deti, sú podľa žalovaného nepreukázané, účelové a tieto nemožno zohľadniť. Navyše, skutočnosť, že žalobkyňa s deťmi pomáhala na stavbe (ak by bola táto dostatočne preukázaná), nezakladá vlastnícke právo k stavbe a ani nepreukazuje prípadnú dohodu medzi, na výstavbe zúčastnenými, osobami.

16. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (ust. § 379 a ust. § 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 385 odsek 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

17. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia v medziach odvolacích dôvodov, dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne a právne správne. Odôvodnenie obsahuje všetky náležitosti, je jasné a určité a je z neho zrejmé akými úvahami sa súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov spravoval a ako dospel k výslednému rozhodnutiu. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia a v reakcii na argumentáciu uvedenú v odvolaní dopĺňa nasledovné posúdenie. Žalobkyňa namieta, že záver súdu prvej inštancie, že družstevný byt nepatrí do BSM účastníkov, že nebolo preukázané spoločné členstvo manželov v družstve, je nesprávny. Namieta v tejto súvislosti aj, že bremeno dokazovania v tejto otázke leží na žalovanom. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že z predložených listinných dôkazov nie je preukázané, že by manželia právne relevantným spôsobom nadobudli spoločne užívacie právo k predmetnému družstevnému bytu. Z predložených dôkazov vyplýva, že 12.05.1992 bola uzatvorená kúpna zmluva medzi O. Š., D.. XX.XX.XXXX, bytom N. XX ako predávajúcim a O. G., V. V. G., ako predávajúcimi, predmetom ktorej bol predaj rodinného domu v k.ú. U. s tým, že zaplatenie kúpnej ceny bolo dohodnuté jednak zaplatením peňažnej sumy a jednak poskytnutím družstevného bytu na C. X.. Č.. XX vrátane členského podielu v družstve. Dňa 15.02.1993 došlo ku prijatiu O. Š., N. XX za člena družstva s číslom XXXXX. Ďalej tu máme listinu o pridelení bytu zo dňa 10.05.1994, kde je uvedené, členské číslo XX XXX a že predstavenstvo družstva udeľuje svojmu členovi O. Š., D.. XX.XX.XXXX byt C. XX. Ďalej máme predloženú dohodu o prevode členských práv datovanú dňa 09.05.1994, v ktorej pani G. žiada o prevod členských práv a povinností spojených s nájmom 4. izb. bytu v lokalite W. W. na L.. T. X na p. O. Š., čl. č. XX XXX. Podpisujú danú dohodu Š., nar. XX.XX.XXXX a Š. D.. XX.XX.XXXX. Daná dohoda je bez overených podpisov a bez vyplnenia bodu. 14, teda bez potvrdenia súhlasu predstavenstva a bodu 15., teda bez uvedenia k akému dátumu sa uskutoční prevod. Je predložená aj dohoda o výmene bytu zo dňa 10.05.1994, kde je uvedené, že O. Š., čl. č. XX XXX užíva X izb. byt na L.. T. V. V. G. užíva dvoj izbový byt na C. Č.. XX a žiadajú týmto o vzájomnú výmenu uvedených bytov. Žalovaný vo výpovedi uviedol, že byt na L.. T. nikdy neužíval. Odvolací súd má z predložených listín tiež za to, že k reálnemu užívaniu bytu na L.. T. ani nemohlo dôjsť, keď podľa dohody zo dňa 09.05.1994 žiadala A.. G. o prevod čl. práv spojených s nájmom X. izb. bytu na L.. T. na O. Š. a na druhý deň dňa 10.05.1994 žiadajú dohodou o výmenu bytu na L.. T., ktorú užíva O. Š. s bytom na C. XX, ktorú užíva A.. G.. Nebolo preukázané, že O. Š. reálne užíval byt na L.. T.. Odvolací súd dané dohody hodnotí potom ako zmätočné, neodrážajúce skutočný stav a vôľu strán. Odvolací súd má za to, že ak manželka tvrdí, že byt na C. XX patril do BSM z dôvodu, že došlo k prevodu členských práv a povinností z otca manžela na nich, je na manželke dôkazné bremeno, teda manželka musí predložiť aj relevantné listiny, ktoré preukazujú tento prevod. Manžel tvrdí, že nedošlo k prevodu členských práv z jeho otca na neho, ozrejmil, z akého dôvodu figuruje jeho meno na listine o pridelení bytu a dané potvrdil aj svedok O. Š. starší, ktorý uviedol aj, že nepreviedol členské práva k bytu na syna a nedaroval mu predmetný družstevný byt. Uviedol, že umožnil len bezodplatne synovi s manželkou bývať v danom byte. Odvolací súd má za to, že ak manželka tvrdí, že došlo k darovaniu bytu, či prevodu čl. práv z O. Š. staršieho na O. Š. mladšieho a na ňu, danú skutočnosť má preukázať. Dôkazné bremeno zaražuje stranu, ktorá tvrdí, že nastala určitá skutočnosť, teda strana, ktorá tvrdí, že došlo k prevodu členských práv. Z predložených listín vyplýva, ako ustálil súd prvej inštancie, že členské právo získal otec manžela, a získal byt ako odplatu za prevod rodinného domu v U.. Z predložených listín, ako aj svedeckej výpovede otca manžela, je preukázané, že členom družstva bol O. Š. st., tento umožnil synovi s manželkou bývať v danom byte, avšak nemal v úmysle im byt darovať. Nie je predložená ani darovacia zmluva, ani dokument preukazujúci riadny prevod členských práv. Je zrejmé aj, že o nadobudnutie daného bytu sa pričínil výlučne otec manžela, manželka byt bezplatne užívala, avšak nepričinila sa k jeho nadobudnutiu. Odvolací súd ďalej uvádza, že i napriek vyššie uvedenému, ak by sa aj dospelo k záveru, že tu vzniklo spoločné užívacie právo manželov k predmetnému družstevnému bytu (čo by hypoteticky mohlo byť zdôvodnené tým, že na rozhodnutí o pridelení bytu zo dňa 10.05.1994 je uvedený manžel, teda O. Š. O., ako aj s poukazom na vykonaný právny úkon v súvislosti s predmetným bytom dňa 09.02.2006 -dohoda o prevode čl. práv a povinností zo dňa 09.02.2006) je dôležité uvedomiť si, že družstevný byt bol predaný za trvania manželstva a suma za byt utržená už v čase zániku BSM neexistovala. Bolo preukázané, že bola táto suma za trvania manželstva darovaná otcovi manžela, teda tretej osobe (nie vynaložená na ostatný majetok manžela). Ak ku darovaniu tejto sumy došlo bez súhlasu manželky, táto mala právnu možnosť domáhať sa neplatnosti takéhoto úkonu, čo však neučinila. V takom

prípade sa na úkon hľadí ako na platný a nie je možné za takejto situácie sa potom domáhať aby polovica tejto sumy bola započítaná na podiel manželky pri vyporiadaní BSM.

18. Manželka ďalej namieta, že sa súd prvej inštancie nevyporiadal so sumou 400.000 Sk, ktorú mal požičať manžel N. A.. Odvolací súd v prvom rade uvádza, že manželka v konaní pred súdom prvej inštancie danú sumu neurobila riadne predmetom konania, ako poukazuje aj manžel vo vyjadrení k odvolaniu. Zo spisu je zrejmé, že len na pojednávaní konanom dňa 16.11.2020, v rámci výsluchu na otázku jej právneho zástupcu, či vedela o investícii, ktorú poskytol manžel N. A. a v akej výške, odpovedala že vedela o tom, a bola proti tomu a predložili uznesenie OR PZ BA IV čvs. ORP-159/OVK-MA-2004. Tento nárok neuvádzala v petitoch, ktoré počas konania prednášala. Súd prvej inštancie nepochybil, keď sa daným nezaoberal, nakoľko predmet vyporiadania BSM určujú účastníci. Inými slovami, súd vyporiada a zaoberá sa len tým majetkom, ktorý riadne označia účastníci. Ďalej odvolací súd uvádza, že nie je vôbec preukázané, že v čase zániku BSM, by tu existoval prípadný nárok manžela na náhradu škody od N. A.. Bolo predložené manželkou len uznesenie o začatí trestného stíhania. Nie je teda preukázané, že by v čase zániku BSM tu vôbec nejaký nárok z danej pôžičky, ktorý by mohol byť v rámci BSM vyporiadaný, existoval. Taktiež ak došlo k poskytnutiu pôžičky zo spoločných peňazí bez súhlasu manželky, manželka mohla namietať neplatnosť takejto úkonu.

19. Manželka žiadala aby súd vysporiadal aj rodinný dom S. G.Ú. N., ktorý je toho času vo výlučnom vlastníctve matky manžela. V čase zániku manželstva išlo ešte o neskolaudovaný dom, postavený na pozemku vo vlastníctve matky manžela, s tým, že stavebníkom stavby bola matka manžela. Manželka odvodzuje svoje vlastnícke právo k danej nehnuteľnosti z toho dôvodu, že sa podieľala s manželom a deťmi na stavbe daného domu, pomáhali aj osobne s jeho výstavbou a poskytovali na jeho výstavbu peniaze z BSM, za ktoré manžel údajne nakupoval materiál na stavbu. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s danou argumentáciou manželky, správne posúdil, že manželka neuniesla dôkazné bremeno, že predmetný rodinný dom v N. patril do BSM manželov. Odvolací súd uvádza, že skutočnosť, že manželka, aj so synmi vypomáhala na stavbe domu, neznamená automaticky, že je oprávnená nárokovať si vlastnícke právo k danému domu. Nie je predložený žiaden dôkaz, z ktorého by sa dalo usúdiť, že dom sa staval s tým, že vlastnícke právo prípadne nie stavebníkovi a majiteľovi pozemku, ale práve manželom. V tomto smere správne poukazuje i manžel v odvolaní, že tu chýba dohoda medzi osobami zúčastnenými na stavbe. Ani príslub matky manžela, že po dostavbe domu, budú môcť daný dom obývať manželia s deťmi, neznamená automaticky, že daný rodinný dom mal byť vo vlastníctve manželov.

20. Manželka namieta aj nesprávne posúdenie súdu prvej inštancie ohľadom finančných prostriedkov vo výške 49.548,56 eur (1.492.700 Sk), ktoré mal manžel použiť zo spoločných peňazí manželov patriacich do BSM na investovanie do spoločnosti SUN a.s. Odvolací súd uvádza, že aj v posúdení tejto otázky sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, ktorý správne uviedol, že nie je z dokazovania preukázané, že by skutočne manželia disponovali takýmto finančným obnosom. Nie je preukázaný napríklad výber takejto obnosu peňazí z vkladnej knižky, či účtu v banke. Naopak bolo preukázané, že žalovaný tieto finančné prostriedky mal od svojho starého otca, ktoré mu dal za účelom investovania do spoločnosti SUN a.s. s tým, že z investovania sa predpokladali výnosy, a manžel mal vrátiť potom investovanú sumu starému otcovi a ďalšie výnosy si ponechať. Nemožno za takejto dôkaznej situácie ustáliť, že manžel použil prostriedky z BSM na svoj výlučný majetok a mala by byť polovica danej sumy započítaná na vyrovnací podiel v prospech manželky.

21. Manželka namieta aj nesprávne posúdenie súdu prvej inštancie ohľadom finančných prostriedkov vo výške 7.035,08 eur na kúpu materiálu na výstavbu domu a ktorých polovicu žiada manželka započítať na vyrovnávací podiel. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne uviedol, že nebolo preukázané, že bola táto suma použitá z prostriedkov patriacich do BSM. Nebolo preukázané, že faktúry za materiál boli hradené práve z úspor, či mzdy, či iných príjmov manželov. Nie je preukázaný žiaden výber súm zodpovedajúcich výškam faktúrovaných súm z účtu manželov a podobne. Máme tu na druhej strane svedecké výpovede, z ktorých vyplýva, že manžel ako syn, pomáhal svojej matke, stavebníčke domu, so zaobstarávaním niektorých materiálov na stavbu, na ktoré mal financie od nej, i od otca manžela. Za takejto situácie potom nie je možné dospieť o dôvodnosti započítania sumy na podiel manželky. Správne poukázal súd prvej inštancie aj na to, že aj keby išlo o prostriedky v BSM, išlo by o investície do majetku tretej osoby, a nebolo by možné ich vyporiadať v rámci vyporiadania BSM.

22. Manželka namieta aj nesprávne započítanie sumy 18.818,50 eur na podiel manžela. Odvolací súd má za to, že súdom prvej inštancie bolo riadne a správne vyhodnotené, že suma 18.815,50 eur bola poskytnutá ako pôžička zo strany matky manžela svojmu synovi, teda manželovi. Je to preukázané svedeckými výpoveďami matky manžela a predávajúceho p. M. M.. Je aj zrejmé, že manželka si spoločne zobrali úver na sumu 40.000 eur, a ani manželka nevedela súdu ozrejniť, odkiaľ mali zvyšnú časť kúpnej ceny. To, že matka manžela požičala zvyšnú sumu kúpnej ceny za nehnuteľnosť vo výške 18.850,- eur vyplýva aj z listiny potvrdenie o zaplatení za byt zo dňa 27.03.2011 spísanú medzi odovzdávajúcim D. Ď. a preberajúcim M. M.. Listina potvrdzuje, že odovzdávajúci zaplatil 18.850,- eur v hotovosti preberajúcemu ako kúpnu cenu podľa zmluvy o budúcej zmluve o prevode vlastníctva bytu uzatvorenej medzi predávajúcim M. M. a kupujúcim O. Š. a V. Š.. Odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti aj na rozhodnutie bývalého najvyššieho súdu ČSSR, R 57/1970, kde sa uvádza, že ak vznikol dlh za trvania manželstva, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, ktorý napríklad uzavrel vo vlastnom mene zmluvu o pôžičke, a ak takto získané peniaze boli použité na kúpu určitej veci, patrí táto vec do BSM. Na záväzok manžela, ktorý takto získal peniaze, ktoré je povinný vrátiť, a ktorý ich vynaložil v skutočnosti na spoločný majetok, sa prihliadne pri vyporiadaní BSM. Súd prvej inštancie preto po zistení, že sumu 18.850,- eur na kúpu nehnuteľnosti manželov, požičala matka manžela manželovi, správne potom postupoval, keď danú sumu zarátal na vyrovnací podiel manžela.

23. Manželka namieta a spochybňuje aj dôveryhodnosť svedkov, poukazuje na rodinné prepojenie, na to, že sú zaujatí, že sú na strane manžela. Odvolací súd k daným námietkam uvádza, že takto sa dajú spochybniť potom všetci svedkovia, ktorý sú rodinní príslušníci v sporoch o vyporiadanie BSM manželov. Takéto spochybnenie nemôže byť samo o sebe brané ako relevantné. Musí tu byť aj iná okolnosť, z ktorej by sa mohla dôvodne vyvodiť nedôveryhodnosť svedka. Rovnako tak to platí aj pre spochybňovanie toho, že otec manžela nemohol matke manžela, jeho bývalej manželke, poskytnúť peniaze na kúpu pozemku, či sa finančne podieľať na výstavbe domu, keď sú bývalí manželka, nemajú už žiaden vzťah. Odvolací súd považuje túto argumentáciu manželky za nepreukázanú a nedôvodnú, nedá sa len z toho, že ide o bývalých manželov dovodiť, že sa nemohol otec manžela finančne podieľať na stavbe domu, ktorý je vo vlastníctve jeho bývalej manželky. Navyše v danom prípade ako je vyššie uvedené a vysvetlené, tu neboli tvrdenia manželky ani podložené relevantnými listinnými dôkazmi. Teda aj keby sme nemali svedecké výpovede, manželkou tvrdené skutočnosti, neboli preukázané ani žiadnymi listinnými, či inými dôkazmi. Dôkazné bremeno zaťažuje toho manžela, ktorý z tvrdenia vyvodzuje pre seba priaznivé následky. Ak manželka napríklad tvrdí, že manžel určité sumy z BSM použil na svoj majetok, musí manželka preukázať, že mali v BSM takýto obnos finančných prostriedkov, napríklad zdokladovať to výberom daného obnosu z vkladnej knižky. Potom je dôkazné bremeno na manželovi, teda ten musí preukázať, na aký účel dané finančné prostriedky použil.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie správne ustálil masu BSM a správne určil aj sumu finančného vyrovnania. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, nakoľko je vecne správne (ust. § 387 ods. 1 CSP).

25. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalobkyne nevyhovel a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mal žalovaný v odvolacom konaní plný úspech a vznikol mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 Ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).